СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 12 ГРУДНЯ 2008 РОКУ ЧИСЛО 50 VOL. CXV FRIDAY, DECEMBER 12 2008 No. 50

У світі відзначили 75-річчя Голодомору 1932-1933 років

ПАРИЖ, Франція

У дощову, холодну неділю, 23 листопада, українці столиці Франції разом з групою українців з Бельгії зібрались біля парафіяльної церкви свв. Володимира й Ольги і вирушили у жалобною ходою в пам'ять жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні.

Хода рушила вулицями міста до катедри Паризької Богоматері, де була відслужена Літургія за упокій усіх жертв Голодомору. Попереду учасники ходи несли широкий транспарант з написом „Визнання Голодомору-геноциду України 1932-1933".

Перехожі затримувались і розпитували про Голодомор, а організатори походу роздавали заздалегідь підготовлені

Українці на паризькій площі св. Михаїла.

Богослуження в Паризькій катедрі.

інформаційні летючки. На половині дороги до катедри, на площі св. Михаїла, учасники ходи затримались і утворили широке коло, що ще більше зацікавило парижан.

Після цього усі ввійшли до катедри, щоб взяти участь в Архиєрейському Богослуженні.

Були присутні душпастирі Бельгії та Франції, які, супроводжаючи Владику Михаїла Гринчишина, велично перейшли до солеї перед святилищем.

Владика прочитав французькою мовою давній лист-звернення Митрополита Андрея Шептицького до всіх українців у справі Голодомору.

Парох катедри виголосив змістовну проповідь, у якій передав трагізм Голодомору. Літургія продовжувалась під спів хору церкви свв. Володимира та Ольги, яким дириґувала Надя Білогоцька. Служба Божа у Паризькій катедрі закінчилась Панахидою.

о. Євген Небесняк

ВАШІНҐТОН

Лідія Корсун

2 грудня в центральному районі столиці США, неподалік від будинків Капітолію та Верховного суду, відбулося освячення місця пам'ятника жертвам Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні.

Митрополит Української Православної Церкви в США Констянтин та Митрополит Української Католицької Церкви Стефан Сорока провели Панахиду і освячення місця майбутнього меморіялу. Співом їм допомагала Українська капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Основним промовцем на церемонії була дружина Президента України Катерина Ющенко. У своїй промові вона згадала розповіді свого батька, який пережив Голодомор, розповіла про свій досвід боротьби проти приховування правди про цю трагедію в колишньому СРСР та про недавній Міжнародний форум з питань Голодомору. К. Ющенко нещодавно отримала американську „Медалю свободи Трумена-Рейґана 2008 року" за

(Закінчення на стор. 5)

Освячення місця для майбутнього пам'ятника жертвам Голодомору у Вашінґтоні.
Фото: Яро Бігун

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Верховна Рада обрала головою В. Литвина

КИЇВ. — 9 грудня Верховна Рада України обрала головою Володимира Литвина – провідника бльоку свого імені. Перший заступник голови Олександер Лавринович поставив на голосування питання про обрання голови парляменту, і це рішення підтримали 247 депутатів з 430 присутніх у сесійній залі. Після виступу представників Бльоку Юлії Тимошенко (БЮТ), Партії Реґіонів і „Нашої України – Народної самооборони" (НУ-НС) О. Лавринович повідомив, що він знімає свою кандидатуру на посаду голови і підкреслив, що єдиною кандидатурою на цю посаду, згідно з зареєстрованими раніше постановами, є кандидатура В. Литвина. За цього кандидата проголосувало 244 депутатів. Серед них – 154 депутати від БЮТ, 40 – від НУ-НС, 27 – від бльоку комуністів і 20 – від Бльоку В. Литвина. Голосування було відкритим. Після голосування О. Лавринович передав В. Литвинові керівництво парляментом. В. Литвин оголосив про створення коаліції, до якої увійшли БЮТ, НУ-НС та Бльок В. Литвина. (*Бі-Бі-Сі, „Кореспондент"*)

Першочергове завдання товариства „Просвіта"

КИЇВ. — Одним з першочергових завдань Всеукраїнського Товариства „Просвіта" ім. Тараса Шевченка, яке відзначало 8 грудня 140-річчя від дня заснування, залишається зміцнення статусу української мови як державної. Про це сказав голова Товариства Павло Мовчан на урочистостях з нагоди ювілею. Він поінформував, що Товариство здійснює ряд проєктів, спрямованих на підтвердження статусу української мови. Так, за сприяння Товариства знято 56 серій документально-публіцистичного фільму „Логос" – про історію розвитку української мови, продовжується праця над створенням анімаційних серіялів для дітей українською мовою. Активною, за словами П. Мовчана, є видавнича діяльність „Просвіти", зокрема видання різноманітної української клясичної, художньої та навчальної літератури, видавництво газет в окремих реґіонах України місцевими осередками Товариства, створення та тиражування навчально-пізнавальних дисків для дітей дошкільного віку. Важливим напрямком в діяльності Товариства, за словами П. Мовчана, залишається підтримання зв'язків з осередками Товариства за межами України, допомога українській діяспорі четвертої хвилі еміґрації. *(Укрінформ)*

В. Ющенко підписав документ про стратегічну співпрацю

ВІЛЬНЮС, Литва. — Президент України Віктор Ющенко 9 грудня відвідав Вільнюс, де зустрівся зі своїм литовським колеґою Валдасом Адамкусом і новим прем'єр-міністром Андрюсом Кубілюсом. У програмі одноденної візити було широке коло питань – від двосторонніх взаємин до евроатлантичної співпраці. Після зустрічі було підписано документ, що визначає литовсько-українську стратегічну співпрацю на 2009-2010 роки. Велику увагу було приділено енерґетичній співпраці двох країн, зокрема в рамках Евроазійського нафтотранспортного коридору на базі практичного здійснення проєкту нафтогону Одеса-Броди-Плоцьк-Ґданськ, з можливим відгалуженням до території Литви. Українська сторона зацікавлена у переведенні у площину практичного експертного обговорення питання щодо можливостей довготривалого імпорту Литвою електроенергії з України. *(УНІАН)*

СБУ висунула звинувачення провідникові русинів

КИЇВ. — Служба безпеки України (СБУ) 8 грудня висунула проти керівника асоціяції „Сойм підкарпатських русинів" Димитрія Сидора звинувачення в посяганні на територіяльну цілісність і недоторканість України. Покарання за такий злочин встановлене у вигляді обмеження волі терміном до трьох років чи позбавлення волі на такий же термін, повідомляє прес-центр СБУ. За даними відомства, Д. Сидора притягнуто як звинуваченого у кримінальній справі, порушеній за фактом його закликів до зміни території та державного кордону України всупереч порядкові, встановленому Конституцією. Зараз керівник „Сойму підкарпатських русинів" перебуває під підпискою про невиїзд. Співробітники Управління СБУ в Закарпатській області провели зустріч з представниками русинських національно-культурних товариств, під час якої роз'яснили положення законодавства щодо територіяльної цілісности та недоторканости України. 25 жовтня в Мукачеві відбувся другий Европейський конґрес прикарпатських русинів, де ухвалили рішення про русинську державність. Д. Сидор один з провідників русинського національного руху, є настоятелем ужгородського храму Христа Спасителя УПЦ Московського патріярхату. *(Радіо „Свобода")*

Презентовано переклад монографії про Голодомор

ВАРШАВА, Польща. — Переклад на польську мову монографії професора Станіслава Кульчицького „Голодомор. Великий голод в Україні 1932-1933 років як геноцид – проблема свідомости" презентовано 8 грудня у Варшаві під час наукової конференції, присвяченій 75-роковинам Голодомору в Україні 1932-1933 років. Присутній на конференції С. Кульчицький сказав, що українські історики зробили багато. Однак, ще більше роботи необхідно зробити для переконання світової громадськости у факті свідомого винищення українців тогочасним комуністичним режимом. Історик повідомив, що впродовж останніх років зібрано дуже багато свідчень, які допоможуть у встановленні історичної правди. Він відзначив, що цього року створено і вже опубліковано видання – майже 30 томів, де наводяться списки тих, хто загинув від голоду. „Ми даємо ті свідчення, які повинні переконати Організацію Об'єднаних Націй у тому, що це був геноцид", – підкреслив С. Кульчицький. *(Укрінформ)*

Призначено нового Генконсула Польщі у Львові

ЛЬВІВ. — Генеральне консульство Республіки Польща у Львові матиме нового керівника – Ґжеґожа Опалінського. До призначення на цю посаду він працював Генеральним консулом Республіки Польща в Києві, тому добре знає Україну. Попередник Ґ. Опалінського на посаді – Вєслав Осуховські – пропрацював у Львові майже чотири роки: його призначили 27 грудня 2004 року. Протягом цього терміну йому вдалося розпочати будівництво нового приміщення Генерального консульства Республіки Польща, а для полегшення процедури видання віз додатково відкрито тимчасовий консульський пункт у Львові. (*„Львівська газета"*)

Музика як пам'ять про Голодомор

КИЇВ. – На вівтар народної пам'яті жертв Голодомору свій музичний вінок принесли композитори України. В їхній музиці сплелися інтонації українських дум, народних плачів, реквієм, літургій. Ось думка відомої композиторки Лесі Дичко: „Трагічні сюжети найбільше передаються через музику. Трагедійні літургії, трагедійні реквієми завжди мали дуже великий доступ до людського серця. Тільки музика може подати цінність людського життя, його неповторне значення і те, що ‚мож, трагізм відійшов, але космос цінности людського життя назавжди залишається". Трагічні образи 1933 року зазвучали в музиці ще на початку 1990-их років. А до 60-річчя Голодомору відомі американські українці Іванна та Мар'ян Коці ініціювали у Львові музичну панораму „Пам'яті жертв Голодомору". Це були твори Івана Карабиця, Мирослава Скорика, Євгена Станковича, Лесі Дичко, Віктора Камінського, Валентина Бібика, Генадія Саська, багатьох інших українських композиторів. Ось що з приводу цього сказав один з авторів, Г. Сасько: „Пам'ять народу була до того, як почали цікавитися і офіційні органи, почали відзначати це на офіційному рівні. Не тільки я, а й багато моїх колеґ висловили своє враження. То музична пам'ять, закладена на генетичному рівні". „Панахида за померлими з голоду" Є. Станковича прозвучала нині в семи країнах світу. Але свій твір композитор написав 16 років тому. Як сказав Є. Станкович, про Голодомор він дізнався за кордоном, коли в Україні не було ще й мови про це і коли Президент України Леонід Кравчук підняв цю тему.: „І тоді вперше прозвучало слово Голодомор. Вперше відзначалася ця страшна дата. Це такі дати в історії людства за всі віки, рана, яка навряд чи коли заживе. Кожна душа має бути відспівана". (Радіо „Свобода")

Дж. К. Ролінґ видала нову книгу „Казки Барда "

ЛОНДОН. — Авторка книжок про пригоди дитячого персонажу Гарі Потера Дж. К. Ролінґ прочитає свою нову книгу – „Казки Барда Бідла" для 200 дітей в Національній бібліотеці Шотляндії. Українські діти також зможуть прочитати книгу, доступну для їх британських ровесників. Видавництво „А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА" 4 грудня презентувало українське видання нової книги авторки – „Казки Барда Бідла". Як повідомив директор видавництва Іван Малкович, таким чином взято участь у світовій прем'єрі книги. Особливістю нового твору Дж. Ролінг є наявність ілюстрацій, виконаних самою письменницею, тоді як в усіх семи книгах про Гарі Потера вона заборонила робити хоча б один малюнок, щоб читачі самі уявляли собі героїв і події. Видання є не комерційним, а благодійним, тому 25 відс. від продажу кожного екземпляра книги буде перераховано до міжнародної благодійної організації „Дитяча група високого рівня". Частину накладу видавництво передасть дитячим будинкам в Україні. *(Бі-Бі-Сі)*

Померла відома українська журналістка Галина Левицька

КИЇВ. — Раптово, у висліді хвороби, в ніч з п'ятниці на суботу, 6 грудня, померла відома українська журналістка Галина Левицька. Прощальна Панахида відбулася 6 грудня в Києві у Греко-католицькому соборі. Прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко висловила співчуття рідним, близьким і колеґам Галини Левицької з приводу смерти журналістки. „Галина була і залишиться в наших серцях зразком журналіста з великої букви. Вона була небайдужою і прекрасною людиною, яка всією душею уболівала за нашу країну. З глибокою скорботою сприйняла звістку про смерть Галини. Її не буде вистачати всім нам – рідним, близьким, колеґам і навіть політикам", – зазначила Ю. Тимошенко. Г. Левицька народилася в 1958 році у Львівській області. В 1988-1990 роках працювала в прес-службі Української Гельсінкського союзу. У 1990-1992 роках – керівник прес-служби Львівської обласної організації Української Республіканської партії. В 1992-1996 роках – керівник прес-служби Конґресу національно-демократичних сил. Працювала в газетах „За вільну Україну" і „Час". До останнього часу була парляментським кореспондентом. *(„Кореспондент")*

Згорів туристичний комплекс „Буковель"

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. — У селі Поляниця Івано-Франківської области в одній з будівель туристичного комплексу „Буковель", в одноповерховій дерев'яній споруді 5 грудня виникла пожежа, у висліді якої вогнем знищені приміщення медпункту, конференційної залі, житлових кімнат, філія „Приватбанку" і спортивний інвентар. Пошкоджені також перекриття і крівля будівлі. Пожежа була ліквідована трьома відділеннями Державної пожежної охорони Міністерства з надзвичайних ситуацій. Жертв і потерпілих немає. Причина пожежі і розмір матеріяльних збитків встановлюються. *(„Газета по українськи")*

У світі відзначили 75-річчя Голодомору 1932-1933 років

НЮ-ЙОРК

23 листопада в Українській православній церкві св. Володимира з ініціятиви Генерального консульства України в Ню-Йорку була відслужена Панахида в пам'ять жертв Голодомору. Після неї Постійний представник України при ООН, Посол Юрій Сергеєв зачитав лист Президента України Віктора Ющенка до світового українства та міжнародної спільноти. Перед парафіянами виступив голова церковної ради Всеволод Саленко. За участю дипломатів України було запалено 75 свічок, які символізують роки, що минули після трагедії.

Після завершення жалобного Богослужіння відбувся перегляд художнього кінофільму „Голод -33", створеного українським кінорежисером Олесем Янчуком за мотивами повісти Василя Барки „Жовтий князь", що розкриває злочин сталінсько-більшовицького режиму проти українського селянства – штучний Голодомор у 1932-1933 роках.

Вперше кінострічку було продемонстровано у 1991 році, після чого вона отримала низку міжнародних нагород різних кінофестивалів, серед яких – нагорода VI міжнародного кінофестивалю Американської кіноакадемії 1992 року.

24 листопада у штаб-квартирі ООН в Ню-Йорку, за сприянням Постійного представництва

Композитор Вірко Балей.

України та Генерального консульства України в Ню-Йорку, відбулось відкриття тематичної фотовиставки, присвяченої Голодоморові 1932-1933 років в Україні. Експозиція була надана Міжнародним благодійним фондом „Україна-3000".

Відкриваючи виставку, Посол Ю. Сергеєв висловив переконання, що привернення уваги світової громадськости до цієї трагедії допоможе людству уникнути подібних катастроф у майбутньому.

25 листопада у штаб-квартирі ООН Постійне представництво України провело наукову конференцію, присвячену Голодоморові 1932-1933 років в Україні. Конференцію відкрив промовою д-р Аскольд Лозинський.

Посол Ю. Сергеєв зачитав звернення Президента України В. Ющенка до світового українства та міжнародної спільноти.

Відбулась презентація уривків опери „Червона земля: голод" композитора Вірка Балея, лавреата Національної премії ім. Тараса Шевченка в галузі музики 1996 року. Партію фортепіяна виконував відомий американський піяніст Стівен Бек, арії – Джон Дюкерс (тенор) та Лаура Бон (сопрано).

У конференції взяли участь свідки трагедії – Дарія Кир, Марія Хлібкевич, Тетяна Павличко.

Наприкінці конференції було продемонстровано документальну стрічку канадського режисера Славка Новицького „Жнива розпачі". Кінофільм було знято у 1984 році (продюсер Юрій Луговий).

Лілія Григорян

На сцені відомий американський піяніст Стівен Бек та Лаура Бон.

САНПАЄВ, Казахстан

Іван Буртик

Українці Казахстану урочисто засвітили свічки пам'яті жертвам Голодомору у Санпаєві, Павлодарі, Астані і Караґанді, де є українські церкви.

Після трагічного розгрому повсталих в'язнів в таборі Кінґір уцілілі українці оселились в селищі Санпаєв біля села Рудники, де заробляли на прожиття в копальнях міді. З часом вони створили свою громаду. Голова громади Роман Бурда з дружиною Ольгою (обоє – діти в'язнів Кінґіру) в кімнаті невеликого будинку влаштували капличку, де всі збирались у вільні дні на молитву. Раз на місяць або й на два місяці о. Василь Говера приїздив за 830 км., щоб відправити Богослуження та задовольнити релігійні потреби мешканців селища.

З допомогою добродія з Америки збудували дерев'яну церкву св. Ольги і у вересні 2007 року відбулось її освячення в пам'ять жертвам комуністичного терору в Кінґірі. Американський журналіст Браєн Спадора, що був на освяченні, сказав: „Ця церква – наче джерело цілющої води в пустелі".

Учителі Р. і О. Бурди відкрили недільну школу для дітей, прибрали церкву та разом з священиком відзначають всі національні свята і річниці.

О. Бурда розповіла дітям в школі про Голодомор в Україні. Після проповіді священика засвітили свічки, що було милою несподіванкою для дітей і батьків.

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліфорнія

Людмила Вусик

У Південній Каліфорнії в першій декаді листопада відбулася низка заходів з відзначення трагедії Голодомору.

6 листопада в приміщенні Пресклюбу відбулася прес-конференція, метою якої було ознайомлення американського суспільства з трагедією в Україні. Ведучим пресконференції був Григорій Галик-Голутяк, який змалював картину злочинств комуністичного режиму в Україні. Особливо вражаючим для журналістів було порівняння кількости померлих від голоду, адже 10 млн. осіб – це чисельність населення графства Лос-Анджелес.

На прес-конференції було продемонстровано документальний фільм Бобі Лея і Марта Томків про Голодомор.

В прес-конференції брали участь Митрополит Української Православної Церкви в США Константин, виконуючий обов'язки Генерального консула України в Сан-Франциско Тарас Барняк, д-р Павло Місевич, о. Едуард-Данило Іванко, Люба Кеске, Валі Кеске, Зоряна Кеске, Олександер Рівний, Б. Лей.

8 листопада в Українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці відбулася міні-вистава „Будь здорова і квітнуча, моя кохана Україно", яку обробив і представив о. Е.-Д. Іванко за мотивами творів Анатолія Дімарова, Євгена Гуцала, Олени Звичайної, в перекладах Роми Франко та Соні Моріс. Надзвичайно майстерне виконання було пересипане чудовим виконанням українських пісень „Повій вітре в Україну", „Взяв би я бандуру", „Спи, моє дитя", „Чуєш, брате мій", „Господь чує наші молитви і наші благання".

Після вистави присутні зайшли до залі, у якій переважали чорні кольори, як символ скорботи народу. Після „Голодної тризни", яка складалася з простої водяної юшки та шматочка чорного хліба, присутні мали нагоду подивитися документальний фільм про Голодомор, кадри якого вражали своєю правдою та відгукувалися болем в кожному серці. Про свою працю над фільмом розповіли Б. Лей та М. Томків.

(Закінчення на стор. 5)

Пам'ять жертв Голодомору вшанували українці в Казахстані.

Під час Богослуження в Лос-Анджелесі.

АМЕРИКА І СВІТ

60 років документові, який змінює світ

ПРАГА, Чехія. — 10 грудня світ відзначає Міжнародний день прав людини. 60 років тому Організація Об'єднаних Націй ухвалила документ, який став дороговказом для борців за людську гідність з усього світу – Загальну декларацію прав людини. Цей документ надихав і надихає також український правозахисний рух. Тоді світ ще загоював рани після Другої світової війни. Після страхітливого кровопролиття міжнародна спільнота дійшла згоди, що треба узаконити фундаментальні права людини. Комісію, яка готувала міжнародний документ, тоді очолювала Елеонора Рузвельт, дружина американського президента. „Ми – напередодні визначальної події як в житті ООН, так і в житті людства. Загальна декларація може стати міжнародною Маґна-картою для кожного", – заявила Е. Рузвельт перед голосуванням. Ці слова були пророчими. Як і Маґна-карта, ключовий британський закон XIII ст., Загальна декларація стала засадничим документом. Серед іншого, Декларація ґарантує право на свободу слова, віросповідання, право на працю і на життя, вільне від рабства та експлуатації. *(Радіо „Свобода")*

Безробіття у США перевищило 6.5 відс.

ВАШІНҐТОН. — У вислідi економічної кризи безробіття у США перевищило 6.5 відс. Ці дані були оголошені у звіті Департаменту праці у п'ятницю, 5 грудня. Лише у листопаді працедавці ліквідували 533 тис. робочих місць. Це найбільша втрата робочих місць від 1974 року, і набагато більша, ніж очікували експерти. Від початку рецесії загальна кількість безробітних сягнула 2.7 млн. осіб. Тенденція торкнулась практично усіх галузей промисловости. Новообраний Президент США Барак Обама уже пообіцяв запровадження нового пляну з врятування економіки, який передбачатиме створення 2.5 млн. робочих місць. (*„Голос Америки"*)

У Росії помер Патріярх Алексій II

МОСКВА. — Провідник Російської Православної Церкви, Патріярх Алексій II (в миру – Олексій Рідіґер), помер у п'ятницю, 5 грудня, у віці 79 років. Алексій II був 15-им предстоятелем РПЦ. Він народився у 1929 році в естонській столиці Таллінi. Вже в 15 років став іподияконом. У 1947 році, з другої спроби, вступив до Ленінградської духовної семінарії, а закінчивши її в 1949 році, став студентом Духовної академії. В Росії він був фіґурою знаною і шанованою, серед його відзнак є і титул „Людина року". Йому ставлять в заслугу відновлення авторитету Церкви після десятиліть занепаду за часів комуністичного режиму та об'єднання РПЦ після розвалу Радянського Союзу. Проте, його репутація у світі була суперечлива. Ще у радянські часи КҐБ нагородило священослужителя, що викликало підозри про його співпрацю з тоталітарною державою. Деякі дослідники вказують на співпрацю Алексія II з КҐБ. Він неодноразово відмовлявся від зустрічі з Папою Римським Іваном Павлом II і його наступником Бенедиктом XVI. Патріярха Московського і всієї Русі Алексія II 9 грудня поховали в Богоявленському катедральному соборі в Москві після короткого Заупокійного Богослужіння, яке очолив Митрополит Смоленський і Калінінґрадський Кирило. На позачерговому засіданні Священного Синоду в Москві буде визначено дату проведення Помісного Собору, на якому мають обрати нового предстоятеля РПЦ. Тим часом Митрополит Кирило вибраний місценаглядачем Московського патріяршого престолу. Він управлятиме Церквою до офіційних виборів її нового глави, які відбудуться на Помісному Соборі протягом найближчих шести місяців. *(Бі-Бі-Сі, УНІАН, „Газета по українськи")*

Прем'єр-міністер Канади припинив працю парляменту

ОТАВА. — Прем'єр-міністер Канади Стівен Гарпер 5 грудня розпустив парлямент, який хотів ініціювати його відставку. Парляментська опозиція роздратована повільним вирішенням економічних проблем в країні. С. Гарпер вирішив діяти миттєво і попросив Генерал-губернатора Канади Михаелю Жан, представницю королеви Великобританії Єлизавети, яка формально є найвищою владою в Канаді, призупинити повноваження парляменту до 26 січня. Його прохання задовільнили. Роля Генерал-губернатора Канади зазвичай є церемоніяльною, але у цьому випадку вона скористалася своїми повноваженнями. Якщо ж уряд після 26 січня таки відправлять у відставку, то саме Генерал-губернатор вирішуватиме – оголошувати нові вибори чи дозволити опозиції формувати нову коаліцію. *(„Голос Америки")*

Кримінальна справа губернатора штату Іллиной

НЮ-ЙОРК. – У США заарештовано губернатора штату Іллиной Рода Блаґоєвича за звинуваченням у корупції. У свої 51 рік, – а для політика це ще молодість, – Р. Блаґоєвич вважався новою зіркою Демократичної партії. За ним прийшли додому аґенти Федерального бюро розслідувань (ФБР). Заарештованого звинувачують у зловживанні владою і в спробі торгувати сенатським місцем у Конґресі, яке звільнилося після обрання Барака Обами Президентом США. Б. Обама був сенатором від Іллиною. За Конституцією, губернатор має право призначати сенатора, якщо звільняється місце, до кінця терміну. Б. Обама встиг прослужити три роки з шести, тож решту терміну Р. Блаґоєвич „виставив на продаж" – хто більше дасть. На початку листопада він сказав Джонові Гарісові, шефові канцелярії, що „сенатське місце – коштовний товар, і його просто так не віддають". Р. Блаґоєвич також зважував варіянт призначення власної особи до Сенату, бо це відкриває, за його словами, „великі можливості". „Я хочу заробити гроші", – сказав губернатор. Все це записано на стрічку. Телефонні розмови Р. Блаґоєвича ФБР перехоплювало, з дозволу Федерального судді, протягом місяця, відколи поширилися чутки про торгівлю посадами. *(Радіо „Свобода")*

У НАТО виробили альтернативу ПДЧ для України

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — 2-3 грудня в Брюселі відбулося дводенне засідання Ради НАТО на рівні міністрів закордонних справ, на якому вирішували питання приєднання України до пляну дій щодо членства в НАТО. Згідно з компромісною формулою, яку виробили в Брюселі, Україна і Грузія повинні здійснити підготування до подальшого вступу в Альянс шляхом виконання так званої „національної річної програми". Ця програма передбачає впровадження демократичної контролі над військовими, свободи слова, незалежности правосуддя і чесних виборів. Консультації повинні проводитися в рамках уже існуючих комісій „НАТО-Україна" та „НАТО-Грузія". На цьому наполягли, в першу чергу, США, які традиційно лобіюють процес вступу України в Альянс. Компромісна формула, яку виробили брюсельські дипломати, насамперед відображає пропозицію Великобританії. Як відомо, США і Велика Британія разом з державами „східнього бльоку" активно підтримують негайне включення України в НАТО. Згідно з цим підходом, Україні та Грузії пропонуватиметься спеціяльний плян узгоджених і спільних з НАТО дій – без чіткого розкладу, порядку і графіка отримання ними членства в Альянсі. Головний противник швидкого надання Києву ПДЧ в НАТО – Німеччина – змогла відстояти пункт про те, що ці програми не стануть рівноцінною заміною ПДЧ. Берлін застерігає від передчасного прийняття України до складу НАТО і закликає до діялогу з Росією стосовно цього питання. *(„Кореспондент")*

НАТО хоче посилити своє представництво в Україні

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — НАТО має намір посилити своє представництво в Україні, заявив 4 грудня заступник помічника Генерального секретаря НАТО з питань безпеки, співробітництва та партнерства Роберт Сімонс. „Ми повинні посилити наше представництво у вашій країні для просування вперед", – сказав він. Разом з тим Р. Сімонс зауважив, що сьогодні необхідно припинити політизацію Пляну дій щодо набуття членства в НАТО. „Ми хочемо допомогти, щоб Україна стала членом НАТО", – додав він, зауваживши при цьому, що для цього необхідно усунути певні „складні бар'єри". На переконання Р. Сімонса, слід вдосконалити статут Комісії „Україна-НАТО", перетворивши її з консультативного органу на орган, який займатиметься конкретними питаннями. Водночас Р. Сімонс зазначив, що уряд або інші політичні організації мають відповідати за підготування українського народу до вступу в НАТО. На його думку, в Україні „люди ще недостатньо розуміють, як змінилося НАТО з часів холодної війни. *(УНІАН)*

Екстремісти знищили конвой з західною технікою

ПЕШАВАР, Пакистан. — Бойовики у Пакистані 7 грудня знищили більше сотні вантажівок, що перевозили необхідну допомогу для НАТО та американських вояків у сусідньому Афганістані. Поліція говорить, що напад був вчинений в північно-західньому місті Пешавар. Бойовики застосували ракети, вогнепальну зброю та ручні ґранати. Загинув щонайменше один охоронець. Колона перевозила військову техніку і пальне. Очевидці подій розповідають, що близько 300 озброєних осіб знищили усі 106 вантажівок. Тим часом американські війська уже заявили, що ця втрата матиме лише незначний вплив на дієздатність армії у боротьбі з бойовиками Талібану. *(„Голос Америки")*

Організатори терактів визнали себе винними

ҐВАНТАНАМО, Куба. — П'ятеро звинувачуваних в організації терактів 11 вересня 2001 року визнають свою провину в суді. Процес у справі Халіда Шейха Мухамеда та чотирьох його спільників розпочався 8 грудня на американській військовій базі в Ґвантанамо в Кубі. Пресове аґентство „Ройтерс" повідомило, що звинувачені того ж дня надіслали військовому судді, керівникові процесу, записку, в якій оголосили про бажання покаятися і визнати себе винними. Всіх п'ятьох звинувачують за 169 пунктами, головні з яких - підготування терактів 11 вересня в США і зв'язки з міжнародною терористичною організацією „Аль-Кайда". Слідство вважає, що всі п'ятеро винні у смерті 2,973 осіб. Саме стільки загинуло в результаті атак Всесвітнього торгового центру у Ню-Йорку, будівлі Пентаґону, а також при падінні у штаті Пенсильванія третього літака, захопленого терористами. *(„Кореспондент")*

Далай-Лама став почесним доктором університету

КРАКІВ, Польща. — 8 грудня духовний провідник тибетців отримав диплом почесного доктора „гоноріс кауза" найстаршого в Польщі Яґелонського університету. У своєму виступі Далай-Лама заявив, що його візита до Польщі не має політичного підґрунтя, і головне для нього – це „утвердження загальнолюдських цінностей і гармонії". Далай-Лама прибув до Польщі для участи в міжнародній конференції „Солідарність для майбутнього", яка відбулася у Ґданську. Там же він мав зустріч з президентом Франції Ніколя Саркозі. Цю зустріч гостро розкритикувала влада Китаю, заявивши, що вона підриває взаємини Пекіну з Францією й Европейським союзом. Відповідаючи на ці закиди, Н. Саркозі заявив у Парижі, що його „метою і обов'язком було зустрітися з лавреатами Нобелівської премії миру, незалежно від їхнього походження, віри та мети, за яку вони борються". (*„Кореспондент"*)

У світі відзначили 75-річчя Голодомору 1932-1933 років

Під час освячення місця пам'ятника жертвам Голодомору у Вашінґтоні (зліва) конґресмен Сандер Левін, заступник Державного секретаря Дейвид Кремер, дружина Президента України Катерина Ющенко, Посол України в США Олег Шамшур.

ВАШІНҐТОН...

(Закінчення зі стор. 1)

поширення правди про Голодомор 1932-1933 років.

До учасників віча представників української громади, українських та чужоземних дипломатів, представників Конґресу та уряду США звернулись Посол України в США Олег Шамшур, член Палати Представників США конґресмен Сандер Левін, помічник Державного секретаря США з питань демократії, прав людини та праці Дейвід Креймер, представник Національної паркової служби США Стів Лорензеті, голова Національного комітету з відзначення 75-річчя Голодомору Михайло Савків, свідок Голодомору Олекса Северин. Також були зачитані спомини свідка Голодомору в Україні Галини Китастої – вдови Героя України Григорія Китастого.

Церемонію провадив головний радник Посольства України в США Олександер Александрович.

Закон Конґресу про виділення земельної ділянки для меморіялу жертвам Голодомору був ухвалений Президентом США Джорджем Бушем 13 жовтня 2006 року. З того часу Національний комітет з відзначення Голодомору спільно з Посольством України в США активно співпрацювали, підшукуючи найбільш оптимальну ділянку. Щоб здобути саме цю ділянку, довелося отримати дозвіл низки федеральних комісій. Повідомлення про виділення землі з'явилось невдовзі після схвалення Палатою Представників США резолюції, яка засудила Голодомор в Україні.

Співає Українська капеля бандуристів ім. Тараса Шевченка (дириґент Адріян Бриттан).

ДІТРОЙТ, Мишиґен

Ніна Василькевич

9 листопада в Українському культурному центрі, у Ворені, чисельно зібралася українська громада, щоб відзначити 75-ту річницю великої трагедії українського народу, спричиненої комуністичним режимом. Готував це відзначення організаційний комітет, до якого увійшли активісти з багатьох громадських організацій.

Співголовами комітету були Ліда Вроблевська та Зенон Василькевич, секретарем – Віра Куций, скарбниками – Сергій Лазуренко та д-р Олександер Серафин. В комітеті працювали Марія Зарицька-Червіовська, Рома Дигдало, Віра Андрушків, Дарія Завадівська, Борис Потапенко, Володимир Левенець, Ірена Прийма, Оля Лісківська, д-р Олена Паливода, Наталія Слиж-Стасів та Анна Маділинська. Виставку про Голодомор-геноцид підготували Світлана Легета та Христина Никорак.

Одночасно з відзначенням збиралися пожертви на побудову пам'ятника Голодомору у Вашінґтоні та на фільм „Геноцид України в 1932-1933 роках", зроблений кінематографістами Бобі Леєм та Мартою Томків.

Відзначення почалося з внесення прапорів українських організацій Дітройту, а також державних прапорів України і США під проводом полковника Олега Цєплого. Спільну Панахиду відслужили священики греко-католицьких та православних церков на чолі з Архиєпископом Олександром Биковцем. Співав хор православної церкви св.

(Закінчення на стор. 9)

Учасники відзначення 75-ої річниці Голодомору-геноциду Зенон Василькевич, Лідія Вроблевська, Марія Зарицька-Червіовська, конґресмен Сандер Левін, Андрій Дужий, Борис Потапенко, почесний консул України Богдан Федорак.

ЛОС-АНДЖЕЛЕС...

(Закінчення зі стор. 3)

На закінчення програми ведуча Л. Кеске запропонувала оглянути виставку плякатів „Страта голодом", переданих Фондом „Україна-3000", головою Наглядової ради якого є Катерина Ющенко. В парафіяльній залі були показані картини В. Біласа „Голод в Україні" (з колекції Д. Каштанюк) та Є. Далас, яка пережила це страшне лихоліття.

Наступного дня в усіх трьох українських церквах відправлялися Панахиди по невинно убієнним. В Українській православній церкві св. Андрія Панахиду відслужив Владика Константин, в Українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці – Єпископ-помічник Філядельфійської єпархії УПЦ в США Іван Бура.

Після обіду була відслужена Панахида, в залі католицької катедри відбулася церемонія вшанування пам'яті жертв сталінського режиму.

Богослуження очолили Владика Константин, який, крім того, виголосив слово про трагедію українського народу, та Єпископ І. Бура. Разом з ними служили о. Степан Репа з Української православної церкви свв. Петра та Павла, Пенсильванія, о. Е.-Д. Іванко з Української католицької церкви Пресвятої Богородиці в Річмонді, Канада, о. Олексій Лімонченко з Української православної церкви св. Михаїла в Сан-Франциско, о. В. Штелень з Української православної церкви св. Андрія в Лос-Анджелесі, о. В. Савчур з Української православної церкви св. Володимира в Лос-Анджелесі, о. Мирон Микита з Української католицької церкви Пресвятої Богородиці в Лос-Анджелесі, о. М. Михальчук з Української православної церкви Пресвятої Богородиці в Сан Дієго, о. Джеймс Бankстон з Української католицької церкви св. Івана в Сан Дієго, о. Ю. Шах з Української православної церкви в Лос-Анджелесі.

Величаві звуки молитви в супроводі хору „Кобзар" заповнювали катедру, серця всіх присутніх, очі були повні сліз, і всі нібито чули нетлінні голоси свідків – живих і мертвих, які все бачили і відчули на собі.

Свідки Великого голоду А. Старостенко, Ю. Сиволап, М. Кучеренко, Є. Далас, В. Шпак, А. Білоус, Л. Мельник, К. Вестон, С. Вестон, А. Вибачинська, В. Валабан, В. Швейко, С. Овечко, схиливши сиві голови, оплакували рідних, сусідів, односельчан, яких знищила кістлява рука голоду.

Хор „Кобзар" (керівник Г. Галик-Голутяк) до цієї події підготував нову Панахиду (композитор Кирило Стеценко).

Після Богослуження розпочалася жалобна хода з запаленими свічками до пам'ятника жертвам Голодомору.

Митрополит Константин та Єпископ І. Бура поклали до пам'ятника кошики з колосками, заквітчаними зеленню та квітами. Г. Галик-Голутяк зачитав присутнім лист-звернення конґресмена Генрі А. Ваксмана зі словами співчуття українському народові та побажаннями продовжувати поширювати знання про цю трагедію в усьому світі, щоб вона ніколи не повторилася.

Ми ж усі були колись русинами...

У той час, як наше національне почування, наше, висловлюючись терміном Карла Юнґа, „колективне підсвідоме" зобов'язує нас зберігати нашу історичну самоназву – Русь, ревно тягнути в майбутнє духовну нитку, котра пов'язує нас з великокняжим Києвом, вороги України, застосовуючи кількасотлітній досвід нищення нашого народу, націлюються на найдорожче для нас – на українську соборність, на єдність нашої нації. В документах часів Богдана Хмельницького ми всі ще називалися русинами, з розірванням нашого етнопростору між Московщиною і Польщею і з вкраденням москвинами нашої самоназви її замінило нині любе нашим серцям слово „Україна", хоч у Галичині, на Волині і Буковині ще донедавна жили люди, які називали себе по-старому – русинами, а на Закарпатті, котре пів тисячі літ було відірване від материнського кореня, ця назва панувала до середини ХХ ст. Й от саме цю обставину підло намагається використати купка авантюристів, творців „русинської нації", а насправді – платних аґентів московського неоімперіялізму.

29 жовтня так званий „Европейський конґрес підкарпатських русинів" у Мукачеві проголосив „незалежну республіку – Підкарпатську Русь". А діло йшло до цього від кінця 1980-их років, коли вже тріщав по швах СРСР, і кремлівські стратеги завчасу наводнювали українське політичне середовище десятками диверсійних „партій" і „рухів". Російські шовіністи добре розрахували, що афера з „відродженням русинства" буде найперспективнішою. І зовсім не випадково русинський рух очолив і надав йому антиукраїнського спрямування священик Української Православної Церкви Московського патріярхату Дмитрій Сидор. Вельми цікаві подробиці: за фахом він – електронік, працював на секретних оборонних підприємствах в Росії, тобто уже тоді був своєю людиною в системі КҐБ. За часів Генсека-каґебіста Юрія Андропова Д. Сидор закінчив Московську духовну академію, і це „перевдягання" було типовим для репресивного апарату совєтської імперії. Таким воно залишилося і для сьогоднішньої Росії, яка, замість дбати про внутрішнє оздоровлення суспільства, знов і знов зазіхає на українську свободу і незалежність.

Москва так запопадливо і вже цілком відверто підтримує сепаратистське болітце в Закарпатті, що це помічають й поза Україною, на Заході. Нещодавно центральна угорська газета „Модьор Гірлап" вмістила великий матеріял про „русинську проблему" і в ньому повідомила, що промосковським політичним русинством у Закарпатті опікується В'ячеслав Ніконов – не просто такий собі москвич, а син колишнього високопоставленого енкаведиста, внук соратника Сталіна, тепер – радник Володимира Путіна. Газета пише, що московський державний фонд „Російський світ", який щедро фінансує „русинів" у Закарпатті, насправді є підрозділом російської зовнішньої розвідки, і саме вона випрацьовує для о. Сидора тактику підривної антиукраїнської діяльности. Зокрема вона полягає й у створенні в Україні православних територій, підконтрольних Московському патріярхатові. Цю тактику „Модьор Гірлап" вважає „особливо важливим завданням" російської зовнішньої розвідки.

А що ж офіційний Київ? Скільки ще треба часу, щоб там пильно приглянулися, що діється за Карпатами, у чарівному куточку прадавньої української землі? Чи всю увагу відволікають на себе кримські сепаратисти? Буквально цими днями виконуючий обов'язки голови Служби безпеки України Валентин Наливайченко повідомив, що керівникам антиукраїнського „Народного фронту – Севастопіль-Крим-Росія" пред'явлено звинувачення в зазіханні на територіяльну цілісність України.

Сміємо стверджувати, що доля українського Закарпаття – не менш важлива для майбутнього незалежної Української держави, ніж доля Криму.

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Пам'ятаймо про Україну!

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

ГРУДЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

„Прилетіла ластівочка..."

І знову – грудень надворі, знову щемить українське серце, тут і там чуючи рідного „Щедрика" – вже давно англомовного і вже в такій мірі популярного тут, що американці щиро дивуються, що він – не їхній, а наш. Але ж так – їхній теж, від 20-их років минулого сторіччя, коли ця прадавня українська щедрівка, обезсмертнена талановитою рукою Миколи Леонтовича, вперше прозвучала у концертній програмі в Карнегі-голі в Ню-Йорку, був їй час вповні американізуватися. Та й англомовний її варіянт існує вже досить давно – створив його ще в 1936 році коментатор радіостанції „NBC" Пітер Вільховський, й відтоді ця коштовна часточка української лірично-релігійної душі дістала назву „Carol of the Bells", перетворившись з нашої щедрівки в американську колядку.

Hark how the bells,
sweet silver bells,
all seem to say,
throw cares away.

Раптом застане тебе ця – така ніби простенька і така особлива, єдина в світі – мелодія десь в американському „молі", й одразу з глибини серця озветься рідні, первісні слова...

Щедрик, щедрик, щедрівочка,
прилетіла ластівочка...

Ластівочкою прилетів в Україну один з її музичних талантів, Микола Леонтович. Можна сказати – пролетів над Україною, бо прожив так мало, лише 44 роки, і прилітав, мабуть, тільки для того, щоб зі своїх ніжних крилець стріпнути на землю променистого „Щедрика".

А втім, багато й іншого, що з народного мелосу перелялося через його чутливу душу, належить до музичної скарбниці України, згадати хоч би пісні „Дударик", „Козака несуть", „Гаю, гаю, зелен розмаю", хори „Ой, з-за гори кам'яної", „Ой, темная та й невидная ніченька", „Ой, зійшла зоря", „Мала мати одну дочку". Цим творам жити стільки, скільки житиме Україна.

Народився М. Леонтович 13 грудня (за новим стилем) 1877 року в родині сільського священика в Селевинцях на Поділлі. Мав від кого успадкувати музичний хист: батько грав на багатьох інструментах, керував хором в духовній семінарії, мати чудово співала, знала безліч пісень. Закінчивши Подільську духовну семінарію, вчителював по селах, аби бути найближче до живої народної пісні.

Музика і музична освіта були головним змістом і несхитною цілеспрямованістю його життя. Подумати тільки: в умовах села зумів заснувати самодіяльну симфонічну оркестру! Водночас збирав по селах подільські пісні, видав два їх збірники, присвятивши Миколі Лисенкові. І невтомно інтерпретував народні шедеври, надаючи їм неперевершеного блиску.

Музикознавці стверджують, що творчий почерк М. Леонтовича вирізняється з-поміж інших граничною гнучкістю і природним рухом голосів, рідкісним умінням до самісіньких глибин розкривати образи і найтонші емоційні відтінки народної пісні, широкі поліфонічні картини вміщувати у вкрай стислих музичних формах.

Чи й треба підкреслювати, що він був патріотом, вірним сином України? В недовгі часи Української Народної Республіки М. Леонтович – у Києві, це часи його творчого піднесення: вся музична Україна, професійна і самодіяльна, виконувала його твори. Самозрозуміло, українська Україна. Бо трохи пізніше, коли Київ опинився в руках денікінців, М. Леонтович був би однією з перших їхніх жертв – якби завчасу не втік зі столиці.

Але українoненависники не забули про нього і не могли простити йому його пресвітлого проукраїнського дару. 22 січня 1921 року він, гостюючи у батька в селі Марківка Гайсинського повіту, з доброго серця пустив у хату переночувати подорожнього чоловіка, який насправді був аґентом більшовицької таємної служби, котра вже тоді готувалася залляти Україну невиною людською кров'ю. Й тієї чорної ночі не стало композитора...

П. Ч.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Невмируще слово Андрія Малишка

Всі статті Петра Часта – надзвичайно цікаві. Така і стаття про Андрія Малишка „Залишився жити у піснях" (ч. 48) – неперевершеного поета ніжної лірики. Всі пісні, про які є згадка, – „Рушник", „Ми підем, де трави похилі", „Каштани" та невмирущий „Київський вальс", я виконувала багато разів на концертах. Властиво, не звернула уваги чи призабула, що це саме слова А. Малишка, який любив понад все Україну і не боявся в ті часи прочитати прилюдно патріотичний вірш.

В моїх записках я знайшла статтю, що появилася в „Свободі" 31 січня 2003 року, – „Обухів – Малишковий край". При кінці статті є цікавий факт з біографії А. Малишка. У 1942 році, у Воронежі, на фронті розвідники розшукали А. Малишка, який сидів в стоптаних чоботях, обпалений шинельці. „Вас викликає Микита Хрущов", – сказали йому. Коли А. Малишко з'явився перед М. Хрущовим, той попросив: „Розрадьте душу, прочитайте що-небудь". І А. Малишко прочитав:

Україно моя, далі,
грозами сніжнопропахлі,
Польова моя мрійнице,
Крапля в сонці з весла.
Я віддам свою кров,
свою силу і ніжність до краплі,
Щоб з пожару ти встала,
тополею в небо росла!

Лідія Добровольська,
Брайтон, Мишиґен

Збережімо філателістичний журнал!

В СРСР видавництво поштових марок, маркованих конвертів і карточок було тільки в Росії. Після розвалу СРСР тільки Росія не мала проблем з поштовими марками. Інші республіки на початку своєї незалежности для поштових потреб використовували провізорії, надруки на марках СРСР. Згодом з допомогою Австрії та Канади надрукували українські марки. З часом збудували фабрику з випуску марок, маркованих конвертів і карток. Відродилась українська філателія.

Для пропаґанди філателії в Україні видавали журнал „Пошта і філателія України". Згодом висвітлення проблем колекціонерів став здійснювати журнал „Філателія України". Це україномовний, патріотичний журнал.

Якщо в більшості газет і журналів України часом намагаються обійти мовчанням борців за незалежність України, то „Філателія України" багато місця на своїх сторінках відводить розповідям про них, про правдиву, неперекручену, історію України.

Більшість журналів в Україні розповсюджується за передплатою. В каталозі на 2009 рік журнал „Філателія України" відсутній. Як повідомили з Києва, це сталось з ініціятиви головного директора „Укрпошти" Таїсії Замкової. Окремо взяте видавництво „Філателії України", можливо, і збиткове для „Укрпошти". До речі, як і будь-яка окремо взята реклама. Але куплені філателістами марки – це чистий прибуток. І пропаґанда, реклама марок через журнал – вагомий внесок в бюджет України. І це слід враховувати, коли вирішується питання про долю „Філателії України".

Прошу через „Свободу" філателістів-українців Америки звернутись до „Укрпошти" і висловити свою підтримку журналові „Філателія України" – за адресою: „Укрпошта", Хрещатик, 22, Київ, 0100 1 Ukraine.

Гарій Макаренко,
Житомир

Хай лине світом українська пісня

Учасники концерту в Ню-Йорку.

Відома істина: пісня – душа народу. Надзвичайну ролю відіграє вона у нашому житті. Пісня не тільки створює настрій, розраджує, оповідає, але й виховує і навчає. В умовах чужини рідна пісня особлива дорога. У навчальних програмах Школи українознавства Організації українсько-американського товариства „Самопоміч" в Ню-Йорку, музиці і співам відведено належне місце. До пісенної спадщини народу звертаються вчителі молодших кляс, вихователі. У школі часто відбуваються концерти.

Ось і цього навчального року, у листопаді, перед учнями виступали дует сестер Наталі і Наді Павлишиних „Чисте джерело". На концерті були присутні також учні Школи українознавства Спілки української молоді разом з директором школи Богданою Волянською.

У програмі звучали задушевні слова про рідний край, мамину вишиванку, калину. Пісня єднала малих і дорослих, несла радість у наші серця. Сестри Павлишини не поривають з Україною, щороку, наче пташки, летять до прабатьківської землі, набираються сили і нових вражень, тому їхня пісенна мова розкута і переконлива. Виступ був добродійним. У рамках акції „Дітям від дітей" зібрані кошти будуть вислані в дитячий сиротинець у Самборі Львівської области.

Наші вчителі прагнуть передати учням якнайбільше знань про Україну, бо вірять, що випускники в майбутньому прислужаться українській справі. Було приємно відчувати, що юні співачки, виростаючи у патріотичній родині, за підтримкою не байдужих до рідної культури батьків, вже нині працюють на українську ідею. Їм сердечно вдячні організатори і присутні, зокрема директори шкіл Ольга Кекіш і Б. Волянська, а також представник Товариства „Самопоміч" Наталя Дума.

Багато дітей нашої школи з великим інтересом сприймали виступ дуету, бо самі є учасниками шкільного хору, яким керує вчитель музики і співів Марія Олинець. Понад 30 років працює вона у Школі українознавства. У ці дні хористи готують Різдвяну програму.

Святослава Ґой-Стром,
Ню-Йорк

Чому Україна терпить таких „діячів"?

Усі без винятку суспільства поза межами України поважають своїх політиків за патріотизм, за відданість країні і народові, який їх обирає на високі пости. У США перед президентськими виборами кандидати наввипередки намагалися переконати виборців у своєму патріотизмі, довести, що знають вони не тільки сучасний стан країни, але й її минуле. Саме патріотизм допоміг і Баракові Обамі стати президентом. Це свідчення того, що в Америці, в загальному, расизм не має місця, а панує загальноамериканський патріотизм.

В Україні ж бачимо щось цілком інше, далеке від того, що є нормою для решти світу. В ній можливі партії, які відверто пропагують ідеї не на користь народу, їхня щоденна діяльність свідчить, що вони не тільки не знають історії народу, серед якого живуть, але й не хочуть знати, або й відверто заперечують її. Хіба це не відверта ворожість до України і її народу – що керівники Партії Реґіонів та комуністи відмовилися пом'янути мільйони невинних жертв Голодомору 1932-1933 років?

Колишній заступник голови Президентської адміністрації Анатолій Орел, який був також Послом України в Італії та радником прем'єр-міністра Віктора Януковича, в інтерв'ю для УНІАН 25 листопада похвалився, що в його родині „не відзначають" роковини Голодомору, бо, за його словами, „на цвинтарі політики не роблять". Ні, роблять, і колишній дипломат мав би це знати. Саме на Військовому цвинтарі у Вердуні (Франція), де поховано понад 1 млн. німецьких та французьких вояків, Президент Франції Франсуа Міттеран та Канцлер Федеративної Республіки Німеччини Гельмут Коль подали один одному руки на знак примирення між цими двома країнами, які століттями боролися між собою. Саме пам'ять про полеглих спонукала до започаткування нових взаємин між двома країнами і згодом – до угоди про створення Европейського союзу.

В США та Канаді щороку в День пам'яті поминають полеглих у війнах.

То на чий млин ллють воду „реґіонали" і комуністи в Україні? Тут варто згадати слова видатного українського поета Мойсея Фішбейна: „Ті, хто сьогодні сміє заперечувати, що Голодомор 1932-1933 років був геноцидом української нації, не бояться й не знають Бога!".

Справді, чи боїться Бога В. Янукович, розповідаючи, як серце його „тьохкало", коли він слухав промову московського прем'єра Володимира Путіна? І це саме безбожне серце залишалося холодним, коли по всьому світі запалювали свічки в пам'ять жертв українського Голодомору-геноциду.

В Україні не повинні мати місце не тільки антиукраїнські політики, але й люди, які відверто нехтують моральними принципами народу, для якого християнська етика була основою існування.

Йосиф Сірка,
Торонто

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Освячення після перебудови

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – У Головній канцелярії Українського Народного Союзу нинішнього року було здійснено проєкт перебудови службових приміщень з метою кращого використання площі, зручнішого розташування відділів та редакцій, а також поліпшення естетичного вигляду місць праці.

Основні роботи було завершено 30 листопада, після чого настоятель Української католицької церкви св. Івана Хрестителя у Випані, Ню-Джерзі, о. Роман Мірчук освятив перебудоване приміщення канцелярії.

Учасники освячення. Перший зліва – о. Роман Мірчук.
Фото: Валентина Каплун

У світі відзначили 75-річчя Голодомору 1932-1933 років

РОЧЕСТЕР, Ню-Йорк

В неділю, 23 листопада, в залі Української православної церкви св. Покрови українська громада відзначила 75-ту річницю Голодомору 1932-1933 років.

Відзначення організували Комітет українських жіночих організацій Рочестера, відділи чч. 47, 46 та 120 Союзу Українок Америки, Сестрицтво св. Анни при церкві св. Йосафата, Сестрицтво при церкві св. Покрови, Сестрицтво св. Ольги при церкві Богоявлення.

О 3-ій год. по полудні розпочалася Панахида в світлу пам’ять невинно загиблих.

Ірина Руснак внесла „Незгасиму свічку“, а ведуча Анна Буціерка розпочала програму. Хвилиною мовчання вшанували пам’ять померлих. Молитву „Отче наш“ виконали англійською мовою – сопрано Тані Бегіні при фортепіяновім акомпаніяменті Нікол Рідл-Слейт, українською – хор церкви св. Покрови. Вірш М. Латушка „Діти Голодомору“ прочитала Лідія Захарків, потім присутні переглянули документальні кадри „Голодомор-геноцид України 1932-1933 років“.

Потім був „голодний обід“ – маленька черства скоринка хліба та склянка холодної води. На столах стояли гілочки калини, як надія на майбутнє життя.

Псалом для жертв Голодомору, написаний Лесею Храпливою-Щур, виконали сопрано Стефанія Романюк при акомпаніяменті на чело Майкла Кафмана. Олександра Різник, головний організатор імпрези, прочитала спогади своєї матері Анни Казанович, яка пережила ті важкі часи. Ліда Джус зачитала англійською мовою спогади своєї матері Марії Джус. Л. Захарків прочитала реферат про історію Голодомору, згадавши також інші випадки голоду в Україні. Відзначення закінчилось співом „Вічна пам’ять“ загиблим в ті страшні роки.

Галина Лісова

Співає Тані Бегіні при фортепіяновім акомпаніяменті Нікол Рідл-Слейт.

Учасники вшанування пам’яті жертв Голодомору в Рочестері, Ню-Йорк.

МИРГОРОД, Полтавська область

Беручи участь в міжнародній акції „Незгасима свічка“, молодіжний колектив літературно-видавничої студії „Ганнуся“, за підтримки Об’єднання українських православних сестрицтв у США ім. св. княгині Ольги, видав серію просвітницької літератури про ті страшні події, зокрема двотомник „Проклятий рай“, збірник поезій „Тридцять третя сльоза України“, який розповсюджений у 33 містах Полтавської, Черкаської, Київської, Львівської, Харківської областей.

Разом з громадською організацією Хартія „Пам’ять“ молодь будує меморіяльний комплекс поблизу залізничної станції „Миргород“, де обабіч залізничної колії лежить велике число українських селян – жертв Голодомору. Над архітектурним ансамблем стоятиме 33-метрова кам’яна свічка в пам’ять трагедії українського народу.

Анатолій Сазанський

Випущено пам’ятні монети України

Національний банк України випускає в обіг пам’ятні та ювілейні монети з дорогоцінних та недорогоцінних металів, які відтворюють в металі культурну спадщину України – перлини архітектури і мистецтва, віхи нашої історії, її видатних діячів, які зробили помітний внесок у національну культуру й становлення української державности, знайомлять з флорою і фауною України, подіями суспільного значення. Випущено також пам’ятні монети на відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років в Україні. Пам’ятні монети є чинним платіжним засобом України та обов’язкові до приймання без будь-яких обмежень за їх номінальною вартістю до всіх видів платежів, а також для зарахування на розрахункові рахунки, вклади, акредитиви та для переказів. Фото: Дмитро Доблевич

ДІТРОЙТ...

(Закінчення зі стор. 5)

Андрія. Під час Панахиди в залі були запалені свічки пам’яті.

До слова був запрошений конґресмен Сандер Левін, за ініціятивою якого Конґрес США прийняв Резолюцію про визнання Голодомору в Україні 1932-1933 років геноцидом проти українського народу. Він привітав присутніх та сказав, що завжди був прихильний до нашої громади і захищав її інтереси в американському уряді, вважаючи це своїм першочерговим обов’язком. Він також висловив думку, що треба розповідати про цю трагедію світові, щоб вона більше ніколи і ніде не повторилася.

Вірш „Український геноцид“ прочитала автор Віра Крива. Виступили з художнім декламуванням під супровід бандури Рені Чаловей діти українських шкіл – Юлія Бедрус, Наталія Бойко, Оксана Дубровська, Лариса Ворик, Христина Боднарчук, Данило Гигинз. Пісню „Дорога до Бога“ на слова і музику Назара Житкевича виконали Вікторія та Михайло Воренюки.

Зі спогадами виступили очевидці Голодомору Олена Лісківська та Архиєпископ О. Биковець. Архиєпископ О. Биковець зачитав резолюцію української громади Дітройту на вшанування 75-ої річниці жертв Голодомору в Україні. Резолюцію було вирішено вислати до Президента Віктора Ющенка та уряду України.

Участь у відзначенні також взяли очевидці Голодомору Марія Галич-Дуткевич, Микола Лісківський, Олександра Місьонг та д-р Раїса Шлега.

Капеля бандуристів під керівництвом дириґента Адріяна Бриттана виконала кілька пісень та музичних творів. Особливо схвилювало усіх виконання твору „Гомін степів“ Григорія Китастого, при виконанні якого хористи капелі запалили свічки, а освітлення залі поступово зменшилося. Тривожна мелодія поступово затихла, з двох боків опускалися до ніг одна за одною бандури, а разом з ними по дві свічки з країв згасали, як згасло 75 років тому життя мільйонів українців. Стихла мелодія, згасла остання свіча і змовкла остання бандура. Це було несподіване і прекрасне виконання твору, гідне пам’яті безвинно загублених на українській землі людей.

Пізніше було висвітлено уривки з документального фільму „Геноцид України 1932-1933 в роках“.

З заключним словом виступили Л. Вроблевська та З. Василькевич. Програму вели О. Паливода та Б. Потапенко.

Христос Родився! Славімо Його!

Ласкаво запрошуємо всіх вірних взяти участь у наступних Святкових Богослуженнях

Українська Католицька Церква Неп. Зач. Бож. Матері
о. Йосиф Шупа, парох; о. Василь Владика, сотрудник
Bloy Street & Liberty Avenue
Hillside, New Jersey 07205
Тел: 908.352-8823 Факс: 908.352.7648
Email: icukrainiancatholic@yahoo.com
Website: www.byzantines.net/immaculateconception
24-ого грудня Навечір'я Різдва Христового
4:00 pm - Велике Повечір'я (процесія з дітьми)
Служба Божа (анг.)
25-ого грудня Різдво Христове
8:45 am - Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Святого Івана Хрестителя
о. Леонід Малков, парох
719 Sanford Avenue
Newark, New Jersey 07106
Тел: 973.371-1356 Факс: 973.416.0065
Website: www.stjohn-nj.com
24-ого грудня Навечір'я Різдва Христового
5:00 pm - Служба Божа (анг.)
10:00 pm Велике Повечір'я
11:00 pm Служба Божа (укр.)
25-ого грудня Різдво Христове
8:30 am - Служба Божа (анг.)
10:00 am Служба Божа (укр.)
1-ого січня Новий Рік
10:00 am Служба Божа (укр.)
7:00 pm Служба Божа (укр.)
5-ого січня Навечір'я Свята Йордану
9:00 am Служба Божа (укр.) і Мале Водосвяття
6-ого січня Йордан
8:00 am Служба Божа (анг.)
9:30 am Служба Божа (укр.)
Урочисте Водосвяття
7-ого січня Різдво Христове (старий календар)
9:00 am Служба Божа (укр.)
7:30 pm Служба Божа (укр.)
19-ого січня Йордан (старий календар)
9:00 am Служба Божа (укр.) і Урочисте Водосвяття

Українська Катол. Церква Св. Перем. Стефана
о. Іван Турик, Адміністратор
1344 White Oak Bottom Road,
Toms River, New Jersey 08755
Тел: 732.505.6053, о. Івана моб.: 202-368-2408
Тел. на замовлення пирогів: 732.505-6293
Email: ephiragor@hotmail.com
Website: www.ststephenchurch.us
25-ого грудня Різдво Христове
8:45 a.m. - Служба Божа (укр.)
10:00 a.m. - Служба Божа (анг.)
26-ого грудня Собор Пресвятої Богородиці
10:00 a.m. Служба Божа
27-ого грудня Свято Перем. Стефана (Храм. Свято)
10:00 a.m. Служба Божа

Українська Католицька Церква Св. Арх. Михаїла
о. Роман Питула, Адміністратор
1700 BROOKS BOULEVARD
HILLSBOROUGH, NEW JERSEY 08844
Тел. (до приходства): 908.526.9195 Факс: 908.725.2370
Тел. (до о. пароха): 908.725.5089
E-mail: stmichaelucc@yahoo.com
Web-site: www.stmichaelukrcathchurch.org
24-ого грудня (НАВЕЧІР'Я РІЗДВА ХРИСТОВОГО)
9:00PM Велике Повечір'я Great Compline
10:00PM Свята Літургія Divine Liturgy
25-ого грудня (РІЗДВО ГОСП. НАШОГО ІСУСА ХРИСТА)
11:00 AM Служба Божа
26-ого грудня (СОБОР ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ)
8:30AM Служба Божа
27-ого грудня (СВЯТОГО ПЕРВОМУЧЕНИКА СТЕФАНА)
5:00PM Служба Божа

Українська Катол. Церква Різдва Пресв. Богородиці
о. Роман Питула, Адміністратор
80 LIVINGSTON AVENUE
NEW BRUNSWICK, NEW JERSEY 08901
Тел: 732.246.1516 Тел: (до приходства): 908.526.9195
Факс: 908.725.2370 Тел: (до о. пароха): 908.725.5089
E-mail: nativitybvmucc@yahoo.com
25-ого грудня Різдво Христове
7:45AM Велике Повечір'я
8:30AM Служба Божа
26-ого грудня Собор Пресвятої Богородиці
10:30AM Служба Божа
27-ого грудня Святого Первомученика Стефана
7:00PM Служба Божа

Українська Католицька Церква Успіння Божої Матері
о. Василь Путера, парох
30 East 25th Street, P.O. Box 260
Bayonne, New Jersey 07002
Attended by: Ss. Peter and Paul Church
30 Bentley Avenue, Jersey City, New Jersey 07304
Tel: 201.432.3122 Fax: 201.432.0111
25-ого грудня Різдво Христове
8:30 am Велике Повечір'я
9:00 am Служба Божа
6-ого січня Йордан
11:00 am Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква св. Павла
о. Василь Корницький
79 Cherry Lane
Ramsey, New Jersey 07446
Tel. 845-238-8936;
Email: bkornitsky@yahoo.com
25 грудня Різдво Христове,
12:00 по пол. – Служба Божа

Українська Католицька Церква Успіння Божої Матері
о. Роман Дубицький, парох
о. диякон Павло Макар
Alta Vista Place and Meredith Street
Perth Amboy, New Jersey 08861
Алла Коростіл, дяк і директор парафіяльного хору
Parish website: assumptioncatholicchurch.net
Email: assumptionchurch@verizon.net
24-ого грудня - Навечір'я Різдва Христового
4:00 PM Служба Божа (для дітей)
10:00 PM Служба Божа (анг.)
25-ого грудня Різдво Христове
9:00 AM Служба Божа (укр.)
26-ого грудня Собор Пресвятої Богородиці
9:00 AM Служба Божа
31-ого січня Навечір'я Нового Року
7:00 PM Служба Божа
1-ого січня, 2009 Новий Рік
9:00 AM Служба Божа
5-ого січня Навечір'я Свята Йордану
7:00 PM Служба Божа
6-ого січня Йордан
9:00 AM Служба Божа (укр.) і Водосвячення
7-ого січня Різдво Христове (старий календар)
9:00 AM Служба Божа (укр.)

Українська Католицька Церква св. Івана Христителя
о. митрофорний протопресвітер Роман Мірчук
60 North Jefferson Road
Whippany, New Jersey 07981
Тел. 973-887-3616;
Email: fatherroman@optonline.net
24 грудня Свят-Вечір
9:00 веч. - Велике Повечер'я
10:00 P.M. - Служба Божа (укр.)
25 грудня Різдво Христове,
8:30 рано - Служба Божа (анг.)
10:00 рано - Служба Божа (укр.)
6 січня Богоявлення (Йордан),
9:00 рано - Служба Божа і Велике Водосвяття
7:00 веч. - Служба Божа і Велике Водосвяття

Українська Католицька Церква Святого Володимира Велико
о. Йосиф Шупа, парох; о. Василь Владика, сотрудник
309 Grier Avenue
Elizabeth, New Jersey 07202
Тел: 908.352-8823 Факс: 908.352.7648
Email: St.VladimirChurch@verizon.net
24-ого грудня Навечір'я Різдва Христового
6:30 pm - Велике Повечір'я (процесія з дітьми)
Служба Божа (анг.)
25-ого грудня Різдво Христове
9:30 am - Служба Божа (укр.)
1-ого січня Новий Рік
9:00 am Служба Божа
5-ого січня Навечір'я Свята Йордану
7:00 pm Служба Божа (анг.) і Водосвяття
6-ого січня Йордан
9:00 am Служба Божа (укр.) і Водосвяття

Українська Катол. Церква Покрова Божої Матері
о. Василь Владика, Адміністратор
719 Roosevelt Avenue
Carteret, New Jersey
Тел/Факс: 732.366-2156
24-ого грудня Навечір'я Різдва Христового
9:00 pm Служба Божа
25-ого грудня Різдво Христове
10:30 am Служба Божа

Українська Католицька Церква Священом. Йосафата
о. Володимир Попик, Адміністратор
1195 Deutz Avenue
Trenton, New Jersey 08611
Тел: 609.695-3771 Факс: 609.815.0232
24-ого грудня Навечір'я Різдва Христового
9:00 pm - Велике Повечір'я
Служба Божа
25-ого грудня Різдво Христове
10:00 am - Служба Божа
26-ого грудня Собор Пресвятої Богородиці
9:00 am - Служба Божа
27-ого грудня Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 am - Служба Божа
1-ого січня Новий Рік
10:00 am Служба Божа
6-ого січня Йордан
10:00 am Служба Божа і Водосвяття

Українська Католицька Церква Св. Миколая
о. Андрій Дудькевич, парох
60 Holdsworth Court
Passaic, New Jersey 07055
Тел: 973-471-9727 Факс: 973-471-4714
Website: www.stnicholasucc.org
24-ого грудня Навечір'я Різдва Христового
10:00 PM Велике Повечір'я
10:30 PM Служба Божа
25-ого грудня Різдво Христове
9:00 am Служба Божа (анг.)
11:00 am Служба Божа (укр.)
26-ого грудня Собор Пресвятої Богородиці
9:00 am Служба Божа
5:00 pm Служба Божа
27-ого грудня Свято Св. Первомученика Стефана
9:00 am Служба Божа
5:00 pm Служба Божа
6-ого січня 2009 Йордан
9:00 am Служба Божа

Українська Католицька Церква Св. Ап. Петра і Павла
о. Василь Путера, парох
30 Bentley Avenue
Jersey City, New Jersey 07304
Тел: 201.432.3122 Факс: 201.432.0111
24-ого грудня Навечір'я Різдва Христового
10:00 pm - Велике Повечір'я
10:30 pm - Служба Божа
25-ого грудня Різдво Христове
11:00 am Служба Божа
6-ого січня Йордан
9:00 am Служба Божа і Водосвяття

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Засідання Ради директорів СКУ

Члени новообраної Ради директорів Світового Конґресу Українців.

ТОРОНТО. – 8-9 листопада у приміщенні Світового Конґресу Українців (СКУ) відбулось перше засідання новообраної Ради директорів СКУ, у якому взяли участь представники з Австралії, Канади, США та Европи. Було заслухано звіти членів Екзекутивного комітету – Євгена Чолія – президента, Ярослави Гортяні, Марії Шкамбари, Стефана Романова, Тамари Денисенко і Богдана Пагути та представлено бюджет СКУ на 2009 рік.

Обрано голів рад і комісій СКУ. Комісію боротьби проти торгівлі людьми очолила Ірина Солтис (Канада); Комісію допомоги українцям за кордоном – Юрій Чопик (Еспанія); Комісію людських і громадянських прав – Юрій Даревич (Канада); Конференцію українських молодіжних організацій – Мирослав Гочак (Сербія); Міжнародний координаційний комітет у справі Голодомору – Стефан Романів (Австралія); Раду засобів масової інформації – Ірина Мицак (Канада); Раду Організації Об'єднаних Націй – Аскольд Лозинський (США); Раду у справах культури – Анна Кісіль (Канада); Світову координаційну виховно-освітню раду – Оксана Винницька-Юсипович (Україна); Світову наукову раду – Любомир Винар (США); Світову раду суспільної служби – Ірина Ващук (Канада); Спортову комісію – Михайло Гамалій (Україна); Українську світову кооперативну раду – Ігор Ляшок (США); Юридичний підкомітет Екзекутивного комітету – Петро Штик (Казахстан).

Склад Екзекутивного комітету – Є. Чолій (Канада), Я. Гортяні (Угорщина), М. Шкамбара (Канада), С. Романів (Австралія), Т. Денисенко (США), Б. Пагута (Канада).

Заступники президента СКУ: Тамара Ґалло-Олексій (Український Конґресовий Комітет Америки), Ігор Ґавдяк (Українська Американська Координаційна Рада), Павло Ґрод і Зенон Поточний (Конґрес Українців Канади), Михайло Моравський (Австралія), Віторіо Соротюк (Південна Америка), Валерій Семененко (Росія).

Детальнішу інформацію про наради Ради директорів СКУ поміщено на інтернетній сторінці: www.ukrainianworldcongress.org.

Адреса СКУ: 145 Evans Ave., #207, Toronto, ON M8X 5X8 Canada. Тел. (416) 323-3020, факс (416) 323-3250, електронна пошта: congress@look.ca.

СКУ

Українська Євангельська церква

закликає:

Вивчайте Біблію, живіть за Словом Божим!

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

124. Книга пророка Єремії

Пророк Єремія, син священика Хілкії, народився за 650 років до Христа в маленькому селі Анатоті, поблизу Єрусалиму. Коли Єремії виповнилося 25 років, його покликали пророкувати – провіщати долю народу, остерігати царів, священиків і простих людей. Єремія був людиною дуже чутливою і йому було важко погрожувати іншим карою, долати власні сумніви. На той час Юдеї загрожувала навала Вавилону і Єремія закликав коритися чужинському цареві, бо такою була Божа воля як кара за гріхи народу. Особливо натерпівся пророк за царя Седекії, якому він провістив сумну долю. Після падіння Єрусалиму пророка силоміць забрали до Єгипту, де він продовжував своєю діяльність. У книзі Єремії є месіянські пророцтва: „Ось прийдуть дні, – слово Господнє, – і Я створю з домом Ізраїля і з домом Юди Новий Завіт" (31:31). Тексти Єремії надихали багатьох поетів. Монолог-плач Єремії є у поемі Юрія Клена „Попіл імперій".

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Ню-Джерзі. У нашій церкві щонеділі, о 9:30 ранку відбувається „Українська година", яку складають спільна молитва і заняття Біблійної школи. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор **Володимир Цебуля**
Тел.: (908) 591-0800

В непевних фінансових часах
найкраще ощаджувати в кредитівці
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
4.18%
APY*
Однорічний сертифікат
Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.
SELF RELIANCE NEW YORK
ГОЛОВНЕ БЮРО:
108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251
Філія в КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636
Філія в ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave,
Uniondale NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097
Філія в АСТОРІЇ:
32-01 31st Ave
Astoria NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458
Філія в ЛІНДИНГИРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989
ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org
ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org
Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL
*APY-Annual Percentage Yield.
Your savings federally insured to at least $250,000 and backed
by the full faith of the United States government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government

Ідеальний час для
ідеального подарунка.
Надішліть цієї пори вашим близьким в Україні подарунок грошима через Western Union, і це буде для них святом, яке вони не забудуть. Надсилати та одержувати гроші – це така легка справа, майже як вручати й отримувати подарунки особисто.
• В Україні працює понад 14 000 агентських пунктів, розташованих повсюди для вашої зручності
• Нині власникам Gold Card вже не треба заповнювати форми для грошових переказів*
• Для того, щоб надіслати чи отримати гроші, не обов'язково мати банківський рахунок
WESTERN UNION
Cash, the Perfect Gift
Зробіть це свято особливо приємним. Відвідайте веб-сайт WesternUnion.com, щоб надіслати гроші, електронні вітальні листівки та святкові оповідки. Також ви можете надіслати грошовий подарунок, зателефонувавши за номером 1-800-799-6882 або відвідавши будь-який з понад 45 000 агентських пунктів у Сполучених Штатах.

Вгору чи вниз – залежить від нас самих

СИРАКЮЗИ, Ню-Йорк. – Хоч наші україномовні засоби масової інформації нерідко нарікають на сповільнення колись активного життя українських громад в Америці, є, на щастя, й протилежні приклади. Одним з них стало нещодавнє створення в Сиракюзах, у штаті Ню-Йорк, Українського культурного центру – на базі Українського народного дому, який цієї осени відзначив своє 75-ліття.

Упродовж довгих років він залишався осередком громадського життя, але в останніх роках майже припинив діяльність.

Одначе, до громадської праці прийшли нові люди, молоді й енергійні, сповнені цікавих ідей та пропозицій. Зокрема вони певні, що можна зберегти цей будинок, можна знайти нові форми та методи громадської діяльности, можна заохотити всі творчі сили громади до спільної праці, до єднання для збереження та розвитку української культури на терені громади, а разом з тим – пошани та любови до свого рідного, гордости зі свого українського роду. І доводять це конкретними справами.

Наприклад, віднедавна в центрі діє підприємство „Маки", в якому продаються різні зразки українського мистецтва, а „Навчальна стіна" інформує про побут наших батьків і дідів в Україні, про наші свята та традиції.

Український культурний центр очолює Володимир Бобецький, а Народний дім – Микола Луцак.

У неділю, 9 листопада, управа Центру вдруге влаштувала дуже оригінальну виставку „Мистецтво України-2008".

Перша виставка відбулася минулого року. Йдеться, в основному, про зустріч місцевих мистців, які спеціялізуються у творенні предметів українського мистецтва. Про це повідомляла гарно та естетично виготовлена англійською мовою програмка, що представляє учасників виставки та пояснює процес вишивання, іконописання, писання писанок, виготовлення ґерданів, мистецтво українських танців. До речі, в Сиракюзах уже понад 50 років діє сумівський танцювальний ансамбль „Одеса", тепер – під керівництвом Славки Бобецької. В ансамблі – 65 танцюристів віком від 6 до 22 років.

Відвідувачі виставки дивувалися винахідливості та вмілості її організаторів, які так старанно подбали про всі декорації та прикраси. Учасники виставки демонстрували зразки свого мистецтва. Валентина Жовніренко – пенсіонерка, любить природу. Вона сушить квіття, а відтак відповідно упорядковує їх під склом. Христина Кохан – молода мати, з дитинства вправляється у писанні писанок. Вони в неї просто чудові.

Галя Машталер-Кели – пенсіонерка, спеціялізується у виготовленні намиста з японських пацьорок. Анатолій Омелян – пенсіонер. Почав писати писанки щойно вісім років тому. У цьому допомагає йому його інженерська спеціяльність, тож пробує творити щораз нові зразки.

Молода мати Ірина Юравич – вишивальниця. „Кожна жінка в нашій родині в Україні вміла вишивати", – каже мисткиня. Тепер вона навчилася виготовляти й крайки і ґердани. Свої вміння вона передає своїм дітям.

Надія Маляр-Андрус студіювала мистецтво в Сиракюзькому університеті. Малює гарні картини. Славка Бобецька – навчилася вишивати ще в дитинстві від своєї бабуні Юлії Петрів і від матері Параньки Тимків. Своє мистецтво передала доні Христині. У неї велика колекція вишивок.

Окремо демонструвала зразки українського мистецтва Софія Хмара, а Євген Григоренко з Рочестеру привіз великий вибір записів українських пісень і музики.

Гарні речі можна було придбати і в крамничці „Маки". Була також нагода частуватися українськими стравами. Відрадно, що на виставці господарем була наша молодь, одягнена у вишиванки, що створювало одну приємну мистецьку цілість, якою не можна було не радіти.

Український культурний центр – це немов нова сторінка в історії української громади в Сиракузах, тож побажаймо йому з Новим Роком дальшого розвитку та нових успіхів.

Микола Дупляк

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Грудень 2008 року, ч. 100

Наш чи не наш Микола Гоголь?

Микола Гоголь

Пам'ятна монета, випущена в Україні на честь Миколи Гоголя в 2005 році. Фото: Дмитро Доблевич

В 1984 році в СРСР величної відзначали 175-річчя від дня народження „великого російського письменника Миколи Гоголя (Яновського)".

Народився він 1809 року в селі Великі Сорочинці, Миргородського району на Полтавщині. Наближається 200-ліття з дня народження одного з багатьох відомих українців, що його привласнили собі росіяни.

М. Гоголь свої твори, більшість з української тематики, написав російською мовою, бо українською мовою книги не дозволяли друкувати та поширювати. В українській пресі діяспори, та, напевно, й України, про М. Гоголя та його творчість думки поділені. Одні хвалять його, а інші називають зрадником, кар'єристом, який хотів прислужитися „матушці Росії", особою, що не хотіла писати українською мовою й тому не варта доброго слова, бо добровільно поставив себе на службу тим, хто хотів зрусифікувати та обезголовити український народ.

Хоч М. Гоголь і писав російською мовою, ми не можемо з легкої руки віддати його росіянам! Твори М. Гоголя мали великий вплив на формування української свідомости та пробудження українського національного „я" в багатьох наших відомих діячів.

Український історик Микола Костомаров у своїй автобіографії про вплив його творів пише так: „У цьому часі попали мені в руки „Вечори на хуторі біля Диканьки" й „Тарас Бульба". Це було ледве чи не перше пробудження того почуття до України, яке дало зовсім новий напрям моєї діяльности. Я читав Гоголя з захопленням, перечитував і начитатися не міг. Як усе це було так близьке мені і я нічого не бачив, думалося мені".

Академік Сергій Єфремов про себе говорить так: „Скоро я вивчився грамоти, трапилось мені, малому хлопцеві, почитати „Вечори на хуторі біля Диканьки" та „Миргород". Не переказуватиму своїх тодішніх вражень, скажу тільки, що після книжки Гоголя вперше я почував себе сином рідної землі, що з „Тараса Бульби" запала мені в душу перша іскра національної свідомости, до якої потім інші автори додавали вже тільки нового жару. В моїх дитячих думках і мріях постать Тараса переважала навіть ефектовну фігуру капітана Немо з відомого Жуль Вернового роману, я і тільки з одного тоді дивувався та й смуткував не помалу, чому серед українських гетьманів (собі я списав їх з якогось старого календаря) немає Тараса Бульби? Що такий лицар мусів бути конче гетьманом – інакше я собі і покладати не міг".

Володимир Дорошенко писав таке: „Твори Гоголя читала з захопленням не лише Полтавщина, а вся Наддніпрянщина. З них училися наші люди любити й поважати рідну Україну, її минуле і її поезію. З них набиралися всі ми української національної свідомости. Ми зовсім не бачили в них карикатури на свою батьківщину, а навпаки, вставала вона перед нашими очима осяяна поезією, повна чарівної краси, сили і волі. Не маючи ніяких підручників з історії України, довідувалися ми про колишню нашу батьківщину з поетичних творів Котляревського, Гоголя та Шевченка".

Український історик Михайло Грушевський в статті про М. Гоголя писав: „Не тільки з огляду на вплив, який мали Гоголеві повісті з українського життя, а й з огляду на його українські почуття ми не маємо ніякої причини викидати його з історії українського руху, розвою української свідомости. І менше всього не можна згодитися на те, щоб його протиставляти українському рухові, як щось принципіяльно йому противне. Він наш, він не їх".

Тарас Шевченко був захоплений Миколою Гоголем. В своїх листах до Варвари Репніної він писав: „Не такий наш Гоголь, справжній відатель душі людської! Наймудріший філософ і найвеличніший поет мусить благовіти перед ним як перед чоловіколюбцем. Я ніколи не перестану жалкувати, що мені не довелось познайомитись особисто з Гоголем. Особисте знайомство з таким чоловіком неоціненне. При особистім знайомстві іноді випадком така краса серця розгортається, що її жодне перо не спроможне змалювати".

Тарас Шевченко присвятив Гоголеві вірш під назвою „Гоголю". Ось уривок з нього:

„... Всі оглухли, похилились,
В кайданах – байдуже! ...
Ти смієшся, а я плачу,
Великий мій друже!
А що вродить з того плачу?
Бур'ян, мабуть, брате!
Не заревуть в Україні
Вольнії гармати,
Не заріже батько сина,
Своєї дитини,
За честь, славу, за братерство,
За волю Вкраїни.
Не заріже: викохає
Та й продасть в різницю
Москалеві..."

Українського походження в М. Гоголя не можуть відібрати ні росіяни, ні хтось інший. Він є нащадком козацького роду з Полтавщини, яка дала українській нації найбільше відомих письменників, поетів, філософів, композиторів та політичних діячів. Його „провиною" є лише те, що він писав свої твори лише російською мовою. Якби він написав якісь твори й українською мовою то росіяни мали б до нього менше претензій.

Російською мовою писали також деякі свої твори Іван Котляревський, Петро Гулак-Артемовський, Григорій Квітка-Основ'яненко, Тарас Шевченко та інші, але росіяни собі їх не привласнюють.

Пантелеймон Куліш, друг Т. Шевченка, ставив М. Гоголеві в заслугу те, що він писав свої твори російською мовою, бо всі освічені люди тодішньої Росії читали твори, в яких М. Гоголь прославляв Україну й українське ім'я.

Що думав М. Гоголь сам про себе, про Україну та за кого він себе вважав? У листах до матері 1830 року М. Гоголь писав: „Боронь Боже, якщо доведеться їхати, їдь тільки на Україну".

В листах до М. Максимовича він відверто заявляє себе українцем та протиставляє Україну Росії. Він пише: „Жаль мені, що Ви хоруєте. Киньте справді кацапію та їдьте у Гетьманщину. Я сам думаю це зробити й на другий рік махнути звідси. Дурні ми справді, як добре розмірковувати. Задля чого й кому ми жертвуємо всім? ...Тепер я взявся за історію нашої єдиної, бідної України. Мені здається, що я напишу її, що я скажу багато того, чого передо мною не говорили".

І далі: „Дякую Тобі за все: за лист, за думки в ньому, за новини й інше. Уяви собі, я теж думав туди, туди! У Київ, у старий прекрасний Київ! Він наш, він не їх – чи не так? Там або навкруги нього відбувалися події старовини нашої" ... „Що ж, їдеш чи ні? Залюбився у тій старій товстій бабі Москві, від якої крім щей та материнщини, нічого не почуєш".

Висновок після всього вище сказаного можливий тільки такий: викидання М. Гоголя, сина української землі, з української родини, не є для нас корисний. Віддати його росіянам без застережень ми не можемо, бо збіднимо нашу культуру і наше становище в світі. А цього нам не варто робити. Наші недруги, без нас чи й з нашою поміччю, роблять це, на жаль, дуже вдало.

Олексій Коновал

Щиро дякуємо за підтримку!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви такі особи: 1,050 дол. – **Леонід Мостович** (з них 1,000 дол. на приготування книги про звірства німців та комуністів на Волині); 1,000 дол. – **Василь Стан;** по 200 дол. – **Леонід Ліщина, Пауліна Дяченко** в пам'ять її чоловіка Миколи Дяченка, довголітнього члена Української революційно-демократичної партії (УРДП) та **Григорій Шмигуль** – замість квітів на могилу непересічного працівника в рядах руху УРДП Василя Гришка; 150 дол. – **Віктор** та **Віра Гаркуші;** по 100 дол. – **Ірина Смик-Бікерстаф, Люба Шевченко** в пам'ять її чоловіка Олексія Шевченка (на центр молоді в Миргороді на Полтавщині) та **Петро Китастий** – замість квітів на могили О. Шевченка та В. Гришка; по 50 дол. – **Людмила Доброноженко** замість квітів на могилу В. Гришка, **Олександер Харченко** та **Галина Гришко;** 40 дол. – **Валентина Преско;** 25 дол. – **Євфросинія Литвинова**.

На видання в Дніпропетровську книги „Голодомор 1933 року – вустами молодих": 250 дол. – **місцевий клюб „Зустріч"** в Рочестері, Ню-Йорк (переслав Володимир Сторожинський); по 100 дол. – **Олександер Власенко, Микола Світуха** та **Олена** й **Едвард Мельничуки;** 99 дол. – **Мар'ян Ковальський;** 35 дол. – **Олександер Полець.**

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й просить надалі підтримувати Фундацію, яка звільнена в США від податків, своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати в поширенні української свідомости, толеранції, співпраці та розбудові української держави.

В Фундації можна придбати, виславши чек на адресу сторінки, видані чи фінансовані Фундацією такі книги. „Українська інтеліґенція на Соловках та Недострілряні" Семена Підгайного – 15 дол., „Притча про хату або через чужі пороги" Олександра Шугая – 25 дол., Івана Багряного „Публіцистика" – 25 дол. та „Буйний вітер (Маруся Богуславка)" – 30 дол. та інші книги.

З каси Фундації минулого місяця дано 2,000 дол. на запис фільму про Голодомор 1933 року в Україні Юрієм Луговим в Канаді та 500 дол. Фундації „США-Україна" у Вашінгтоні на допомогу потерпілим від повені в західних областях України.

Дописи і листи до сторінки Фундації ім. Івана Багряного просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA

Сторінку редагує Олексій Коновал

Козаки обрали нового отамана

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Традиційно Велика Покровська козацька рада відбулася в жовтні у Філядельфії, де був перший осідок патріотичного козацтва, яке захопило дорогоцінні козацькі реґалії із Січі та по довгих трудах і перешкодах у 1918 році дісталося Філядельфії. На раду прибули делеґати станиць з США, Канади, Венесуелі, Арґентини, Чіле, Бразилії та Панами. Були також представники козацької паланки Української національної асамблеї-Української народної самооборони з України.

Козаки Кубанського, Донського, Російського, Казахстанського, Терцівського та інших округів живуть дружно, поєднані ідеєю козацьких вольностей.

Рада відбулась за ритуалами Запорізької Січі. Вибори проведено в круглому колі просто неба, а голосували піднесенням шабель і шапок.

На пост Верховного отамана було чотири кандидати. Більшістю голосів обрано українського патріота від Американського козацтва Сергія Цапенка. Козачий рід отамана С. Цапенка сягає часів реєстрового козацтва 1658 року.

Новообраного отамана вітали голосним „Любо!". Йому вручили освячені булаву, шаблю, кинджал і отаманську нагайку. Верховний отаман С. Цапенко очолив все козацтво США, Канади та Південної Америки.

Козаки мають надію створити козацьке об'єднання світового рівня. Крім ділових рішень та надання козакам заслужених підвищень і нагород, рада прийняла подбати про козацьке представництво в Організації Об'єднаних Націй.

Верховний отаман Сергій Цапенко.

Козацтво не ставить за мету відродження козацької держави, але прагне зберегти козацьку славу, козацькі вольності, козацьку дружбу та плекати давні козацькі традиції.

Іван Буртик

Лекція д-ра Віти Сусак в УВАН

НЮ-ЙОРК. – 2 листопада в Українській Вільній Академії Наук (УВАН) відбулася лекція д-ра Віти Сусак про сучасне українське мистецтво. Доповідачка керує відділом европейського мистецтва XIX-XX ст. у Львівській ґалерії мистецтв, і нині як стипендіятка Програми Фулбрайта поглиблює свої знання у Колюмбійському університеті.

Звертаючись до слухачів, д-р В. Сусак нагадала, що Львівська ґалерія мистецтв нещодавно відзначала 100-річчя від дня заснування. Нині ця ґалерія має понад 55 тис. експонатів і займає у Львові кілька будівель, включно з двома палацами, збудованими в XIX ст.

У подальшому викладі доповідачка зупинилася на особливостях гри, цитуванні, самоіронії, інших важливих ознаках, що характеризують постмодернізм, - а саме цей напрямок у мистецтві, за словами В. Сусак, став „стилемдіягнозою" другої половини XX ст. Протягом останніх десятиріч мистецтво почало виходити з тісних музейних „с-кладовищ", воно заполонило вулиці, будинки, колишні заводські цехи, природні ляндшафти. У результаті, окрім культурно-виховного призначення, музеї дедалі ширше виконують нову ролю: вони перетворюються на специфічний простір, який фіксує мистецький процес, стає місцем зустрічі старого з новим.

Своє 100-річчя Львівська ґалерія мистецтв відзначила маштабною „виставкою-реанімацією", а її експонати виразно продемонстрували можливості діялогів сучасних художників з майстрами минулих епох. Доповідачка демонструвала прозірки з зображенням чи то іронічних, чи то філософських пластичних пошуків, які по-різному відбито в творчості професійного фотографа Іллі Левіна, малярів Романа Петрука, Андрія Сагайдаковського, Олега Капустяка, Олени Турянської, власні варіянти традиційних тем Благовіщення і Любови, запропоновані Орестом Івасютою і Євгеном Равським. Вони цікаві зокрема прагненням пластично проілюструвати довгий уривчастий шлях досягнення любови, шлях між добром і злом, – зазначила В. Сусак.

Д-р Віта Сусак

Говорилося про становище і ставлення до ориґіналу в епоху масового тиражування. Доповідачка демонструвала і коментувала твори мистецтва, присвячені цій темі, зокрема зупинилася детальніше на аналізі інсталяції „Арт-утилізація" Володимира Кауфмана. Репродукції у виданнях, на телебаченні, в інтернеті, повторені багато разів – це те, з чим контактує зараз безліч людей. Збільшені копії можна побачити на реклямних щитах і „сітібоксах", що парадоксальним чином виконують водночас і функцію громадських смітників.

Попри все, наголосила на закінчення д-р В. Сусак, музей і в наш суперечливий час залишається закладом, куди можна прийти, щоб побачити ориґінальні твори. Тут можливі діялоги старого і сучасного мистецтва, нові проєкти і пошуки, і виставка-реанімація це переконливо засвідчила.

Наприкінці відбулася дискусія, а модератор програми, науковий секретар УВАН д-р Анна Процик, дякуючи доповідачці, звернула увагу присутніх, що зустріч з д-ром В. Сусак виявилася важливою складовою низки культурних заходів у місті з участю гостей зі Львова. Беручи під увагу чудовий концерт на відзначення 70-річчя композитора Мирослава Скорика в Українському Інституті Америки, символічно можна було б сказати про Дні Львова у Ню-Йорку.

Пресова служба УВАН

Довгий шлях до рідної мами

Микола (Новомир) Підлісний

(Закінчення. Початок в ч. 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49)

На другий день збираються родичі та сусіди на прощальний вечір. Нараз з'являється посланець з сільради з запискою, що дорогою до Києва треба заїхати в Чернігів, в пашпортний стіл. Приїхали до пашпортного столу. Не встиг оглядітися, як побачив начальника, який швиденько збігав по сходах. Запитує, чи є машина. Вийшли на вулицю. Він каже, що нехай моя мама і брат залишаться тут, а ми поїдемо з ним в колгоспній машині. Під'їхали до сірого будинку, підійшли до дверей, де стояв вартовий, зайшли до середини. Кімната велика, за столом сидять двоє у військовій уніформі, біля них якісь секретарі, на лавах – люди. Присутні фотографи та кореспонденти. Пізніше, як виявилось, люди, які сиділи на лавах, то були свідки, яких я раніше в очі не бачив.

Попросили сісти. Почалось клацання апаратами. Один з вельмож витягнув аркуш паперу і почав читати звинувачення російською мовою. М. Підлісний, громадянин Канади, приїхавши на відвідини родичів в Петрівці, займався антирадянською аґітацією та пропаґандою, а односельчанам набридли його розмови, і вони звернулися до уряду з проханням вжити заходів. Після читання сказали, що я мушу покинути СРСР негайно. Підійшли фотографи і почали клацати апаратами.

Я запитав, чи можна мені сказати слово. Дозволили. Тоді я їм кажу, що з того читання я нічого не зрозумів. Тоді витягли другий аркуш і вже українською мовою прочитали те саме.

Я знову прошу слово. Хотів пояснити їм, що я розповідав своїм односельчанам так щиро про Канаду, як щиро вони питалися в мене. На кінець сказав, що мій літак до Румунії відлітає через два дні. Тоді один з присутніх сказав, що сьогодні від'їжджає поїзд до Румунії і щоб я в ньому був.

Ось ми вже в Києві. Треба купити квитки на поїзд. Була велика черга. Я уже став переживати, але люди підказали, що квитки за кордон продають в іншому місці. Там не було нікого. Десь за півгодини виходимо на перон. Залишилося може з п'ять метрів до поїзда, як до мене прибігла вродлива дівчина, подивилася мені в очі та й запитала українською мовою, чи не допомогти з валізами? Я їй подякував, озирнувся, а дівчини й сліду нема. Зрозумів, що з Чернігова передали депешу, щоб простежили, чи я поїду. А в поїзді інший знайдеться. Як поїзд рушив, дивився у вікно і махав рукою. Мама стояла нерухома як статуя, ні сльозинки на очах. Уже виплакалась, а може, раділа, що вертаюся додому, до дітей. Це була остання моя зустріч з мамою.

Поїзд був напівпорожній. На наше здивування, до нашого відділу увійшов якийсь супутник. Каже, що їде в Болгарію, а працює в Одесі таксистом. Коли ми приїхали в Унгени, то я пішов поміняти гроші та купити щось поїсти. Коли я зайшов до контори, там був мій супутник. Я йому кажу, що поїзд відходить. А він бідкається, що забув в Мукачеві взяти візу, а тому вертається назад. Поки я вправився з своїми закупками, поїзд чекав. Тоді до нашого відділу заходить контролер. „Покажи пашпорт", він його забрав і питає, чи рублі маю. Я сказав що саме поміняв, а він пояснює, що не вільно вивозити рублі з Союзу. За короткий час приніс посвідку на відібрані рублі. Сказав, коли буду в Україні, мені їх повернуть.

Нарешті Канада. На летовищі зустрів кум Яків Момот. Довго сиділи і говорили про новини. Пізніше одна наша землячка з Торонто їздила на відвідини родичів свого чоловіка в Чернігів. Вона привезла мені чернігівську обласну газету „Деснянська правда" за 22 серпня 1968 року, де була стаття „Хто ви, пане Підлісний?", та ще „Повчальна історія про те, як прибув на Україну колишній її син Микола Підлісний і як він звідси вибув".

Цю статтю я дав до газети „Вільне слово", що виходила в Торонто, та до газети „Українські вісті", що виходила в Німеччині, а також до журналу „Нові дні", що виходив в Торонто (редактором був Петро Волиняк).

В 1992 році я вирішив вдруге відвідати своє рідне село і родичів уже у вільній, незалежній українській державі. Цього разу обійшлося без пригод. Раз приїхала кореспондентка з районного міста Щорс і взяла в мене інтерв'ю, яке було поміщено в районній газеті „Промінь жовтня" 24 червня 1992 року під заголовком „Попрошу у сестри рушник". Зустрічався з багатьма людьми в Петрівці і в Городні, які зберегли статтю з чернігівської газети „Хто ви, пане Підлісний". Вони запевняли, що знали правду про мою попередню візиту і не вірили комуністичній пропаґанді.

Так закінчилася моя довга, нелегка дорога до рідної мами, яка впродовж років не втрачала надії побачити мене і таки дочекалася.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виступ Надії Шпаченко в УІА

НЮ-ЙОРК. – 22 листопада в Українському інституті Америки вже вдруге вітали піяністку Надію Шпаченко, яку пам'ятає публіка з її дебюту в 2004 році. Піяністка мала нагоду виступити зі знаменитим струнним квартетом „Біява".

Н. Шпаченко програму почала „Фортепіянним квартетом" Вольфґанґа Моцарта. В квартеті грали перша скрипка Остін Гартман, альтистка Мери Персін, челіст Джейсон Кольвей, а щоб виконати світову прем'єру квінтету „Епілог" харків'янина Олександра Щетинського, до ансамблю долучилася скрипачка Гіюнсу Ко.

Після перерви виконано „Фортепіяновий квінтет А-дур оп. 81" Антоніна Дворжака – найпопулярніший твір його камерної музики.

Богдан Марків

Надія Шпаченко з струнним квартетом „Біява". Фото: Володимир Ткаченко

Концерт на пошану Мирослава Скорика

Публіка вітає виконавців – скрипалів Юрія Харенка і Олександра Абаєва, віолончелістку Наталю Хому, віоліста Бориса Дев'ятова, піяніста Володимира Винницького і композитора-піяніста Мирослава Скорика. Фото: Яро Бігун

ВАШІНҐТОН. – В неділю, 9 листопада, шанувальники української музики зібралися в історичній залі Лайсіюм в Александрії, Вірджінія, щоб вшанувати композитора Мирослава Скорика з нагоди його 70-ліття. Концерт відбувся під егідою Культурного фонду Вашінґтонської групи і патронатом Посольства України в США.

Твори М. Скорика виконували українські музики і сам композитор. Склад виконавців і програма були подібні до ювілейного концерту, що відбувся 1 листопада в Українському Інституті Америки в Ню-Йорку („Свобода", 14 листопада). Серед виконаних творів М. Скорика були „Вірш", „Карпатська рапсодія", „Мелодія для скрипки і фортепіяна", „Шоста партіта для струнного квартету".

Найгучніші оплески викликали два останні твори програми – „Третій концерт для фортепіяна і струнного квартету" і „Три джазові п'єси для чотирьох рук".

Яро Бігун

Пісенний вечір „Співай, соловейку!" в Каліфорнії

САКРАМЕНТО, Каліфорнія. – 1 листопада пісенний вечір „Співай, соловейку!" відбувся з участю учнів вокальної студії педагога Аліни Ільчук, яка працює з дітьми впродовж 14 років, з яких останні 10 – у Сакраменто. Неодноразово її вихованці були учасниками концертів і фестивалів, переможцями вокальних конкурсів.

Пісенний вечір пройшов у теплій родинній атмосфері. Українські пісні під бандурний супровід Заслуженої артистки України Олі Герасименко-Олійник та А. Ільчук гармонійно перепліталися з віршами і розповідями про українську вишивку, писанкарство, козацтво, історію бандури і кобзарство.

Вбрані в чудові вишиванки, розкішні буковинські строї, барвисті віночки, дівчата і хлопці милували око та тішили присутніх гарною українською вимовою. Слід зазначити, що майже всі діти народжені в США і українською мовою спілкуються лише вдома з батьками.

Валентина Бабич

Діти – учасники концерту в Сакраменто. В центрі – Аліна Ільчук і Оля Герасименко-Олійник.

31 учасник виставки

Галина Мартин

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – „Навіть у Ню-Йорку не бачили такого експонування творів мистців", – написла в книзі відгуків Момо Таканаші, власниця і президент компанії, що спеціялізується на продажеві в Америці творів японського мистецтва. Так оцінили американські шанувальники українську мистецьку виставку, яку 4-5 жовтня провів мистецький комітет при організації „Українська громада" у Філядельфії.

Живописці, скульптори, фотохудожники і майстри мистецтва відкрили свої майстерні для публіки, понад 290 мистців виставили свої твори на показ щонайменше в 16 околицях Філядельфії.

Американська мистецька організація „Philadelphia Open Studios Tours" вже вдев'яте організувала цей захід. Мистецька виставка відбулася також у залі „Української громади". Мистецький комітет представити твори українських мистців Ніни Білинської, Романа-Олега Гасюка, Андрія Корчинського, Галини Мізак і Дмитрія Возного. Для Д. Возного це була перша персональна екзпозиція його робіт.

Кожен з мистців показав різнобарв'я свого таланту і велику силу мистецтва. Роботи Р.-О. Гасюка полонили глядачів експериментуванням і пошуком відносин між кольорами, тінями і лініями. Інсталяція Н. Білинської зробила глядачів активними учасниками. Г. Мізак

(Закінчення на стор. 19)

Виставки Володимира Воронюка в Америці та Австралії

Володимир Воронюк. „Бельгія, Ґент" (папір, акварель, 1997 рік).

НЮАРК, Ню-Джерзі. – Національна спілка художників України, за участи Авіокомпанії „АероСвіт", і підтримки Посольства США в Україні та Посольства Австралії в Росії, влаштовує серію мистецьких виставок (живопис) Володимира Воронюка.

Виставки цього мистця вже відбулись в Ню-Йорку, Арізоні та Фльориді. Тепер виставка експонується в залі при церкві св. Івана в Нюарку, Ню-Джерзі, до 1 січня 2009 року, після чого мистець виставлятиме свої твори в Австралії – в лютому і березні.

Експозиція включає твори останніх років, переважно це краєвиди України, а також Фльориди, натюрморти та сюжетно-тематичні композиції на українські теми.

В. Воронюк народився на Вінниччині, постійно проживає у Вижниці на Буковині. В 1978 році він закінчив Вижницьке училище прикладного мистецтва, а в 1991 році – художньо-графічний факультет Одеського педагогічного інституту.

В. Воронюк – член Національної спілки художників України. Отримав першу нагороду на Міжнародному арт-фестивалі в Люксембурзі. Його персональні виставки відбулися в Україні, Бельгії, США, Канаді, Австралії, Німеччині.

Володимир Воронюк. „Гірська річка" (полотно, олія, 2000 рік).

31 учасник ...

(Закінчення зі стор. 18)

зачарувала чудовим олійним розписом на склі і графікою, а також зразками відреставрованих нею мистецьких робіт XVI-XVIII ст. А. Корчинський захопив майстерним друком і комп'ютерною графікою. А Д. Возний відкрив світ своїх думок через акварелі і чорнило.

Своєрідним додатком до виставки був також вигляд залі. Завдяки своїм професійним здібностям Ірина Цвікула-Корчинська перетворила інтер'єр виставки на мистецьку зону інсталювання.

Марійка Гочко, голова мистецької комісії, розповіла: „Мистецький комітет при організації „Українська громада у Філядельфії" був заснований в жовтні 2005 року. Його утворили колишній президент організації Любомир Конрад, віце-президент Джонел Лебедів, а також Ірина Цвікула і я. Завданням комітету було надати можливості, щоб виявити і гідно представити твори українських мистців. Тепер до комітету належать Ігор-Степан Білинський, Галина Мартин, які є членами управи, а також Марія Медуха-Мізак. Протягом останніх трьох років багато інших добровільців надавали підтримку щодо проведення успішних мистецьких виставок. З моменту свого створення мистецький комітет підготував шість успішних виставок мистецтва і один показ мод. Цього року мистецькі твори 31 художника побачили понад 5,000 любителів мистецтва".

Учасник виставки А. Корчинський сказав: „В Америці я дістав більше можливостей ознайомитися з модерним мистецтвом на практиці, розширити світогляд, випробувати нові засоби".

Виставка „Веселковими шляхами" – розпис на шовку Олега Чуйка

ЧИКАҐО. – Український національний музей запрошує шанувальників мистецтва на виставку розпису по шовку „Веселковими шляхами", яка проходить у музеї 5-30 грудня. Ця виставка є Різдвяним подарунком гостям музею молодого українського художника Олега Чуйка з Івано-Франківська.

Автор творів народився в 1974 році у Тлумачі, навчався у Косівському коледжі прикладного і декоративного мистецтва ім. Василя Касіяна, закінчив художній факультет Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника та аспірантуру Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Є кандидатом мистецтвознавства та доцентом катедри Інституту мистецтв університету ім. В. Стефаника.

Персональні виставки О.Чуйка експонувалися у Калуші, Івано-Франківську, Збаражі. Також він брав участь у міжнародних та всеукраїнських, групових та реґіональних виставках у Росії, Словаччині; в Україні – в Києві, Чернівцях, Кам'янці-Подільському, Хусті та Долині. О. Чуйко вперше показує свої твори в Америці.

Створені ним картини мають особливу образотворчу мову, яка не потребує перекладу. Таємниця у тому, що вони просякнуті настроєм доброти, лагідности, любови. Вони змушують замислитись про буття людини, її місце на плянеті, яка зветься Гармонією.

Цією виставкою мистець дарує кольорове Різдво, наповнене пахощами карпатських смерічок та водограями дзвінких потоків, таємницями старовинних замків та вузькими і незабутніми вуличками міст нашого дитинства.

Відкриття виставки відбулося у п'ятницю, 5 грудня, о 7-ій год. вечора. Адреса музею: 2249 W. Superior St., Chicago, Il 60612.

Марія Климчак

Олег Чуйко. „Манявський скит".

Олег Чуйко. „Цвіт Покуття".

Поетична творчість наших читачів

Вірші Наталки Буняк про кохання, розлуку і Україну

У Києві вийшла друком збірка поезій Наталки Буняк „Коли сходило сонце“, у якій вміщено твори поетеси, написані в Австралії, США і Україні в 1952-2007 роках.

Н. Буняк народилася в місті Остер, на Чернігівщині. Під час Другої світової війни з батьками виїхала до Німеччини, потім до Австралії і США. Вірші почала писати в шкільному віці. Провідні риси її творів – лірично-емоційне сприйняття життя, громадянська активність, ностальгія за Україною. У збірці – два цикли: „Тебе я згадую, Вкраїно“ і „Любов і вогнище“, назви яких передають тематику усієї творчости Н. Буняк. Це і радість з надбання Україною незалежности, і сум з приводу негараздів молодої держави, а другій частині – жар кохання в молоді роки і утвердження радощів „золотої осені“. Цікава прикмета її поезій: перший рядок кожного вірша – це ніби окрема і дуже мальовнича картина, за якою йде розкриття твору. Ось кілька прикладів таких заспівів: „Засніжені, закурені дороги і незабутні батьківські пороги“, „Купалась в сонці прибрана столиця“, „Заховали волю в скирті сіна“, „Відстукотіли чоботи неволі“, „Над світом знов нависла чорна хмара“. Сама авторка у вступному слові пише: „Де б ми не були, в Україні чи поза нею, наша любов до України палатиме вічним вогнем“. І це твердження визначає силу її поезій.

Книжку Н. Буняк можна придбати за 10 дол. в авторки. Адреса: 115 Woodmart Dr., Randolph, NJ 07869. Гроші від продажу підуть на допомогу сиротинцям в Україні.

Листопад

Із тихим шелестом спадаючого листя
В моє життя підкрався листопад,
Прикрив собою весняне обійстя,
Пустий лишивсь мій кольористий сад.
Мов листя те роки мої минули,
Лежать пожовклі в спогадах стремлінь,
Не оживуть, про них вже всі забули,
Весна прийде для нових поколінь.
Так все в природі, гине, воскресає,
Нове життя стирає стару путь,
Весна цвіте, але мене минає
І вже її ніколи не вернуть.

Проклинаю й люблю

Проклинаю тебе в цю хвилину,
Хоч любила секунду назад.
Все ж, як лишиш мене, я загину,
Відцвіте мій заквітчаний сад.
Чом не йдеш до мене й не говориш,
Не голубиш голівку мою,
Проклинаю тебе в цю хвилину!
Ні, не правда! Тебе я люблю.
Ти байдужий до мене, це знаю.
Тобі радісна мука моя.
Все ж люблю і безмежно кохаю,
Повернись, і я знову – твоя.

Київ

Мій Києве, ну ось я і з тобою,
Мов зникло пів століття із життя,
І знов стою я босоніж малою
В сріблистих хвилях рідного Дніпра.
Думки летять веселкою за море,
То знову линуть у минулу даль,
Сплелись вінком Америка й Вкраїна,
В душі моїй – і радість, і печаль.

Українська мова

Кажуть, моя мова не культурна,
Що говорять нею лиш в селі.
А в столиці і в містах мого народу
Соромно вживати, бач, її.
Хоч Вкраїна має свою владу
Й незалежна рідна сторона,
Всі говорять аж до пересаду
Мовою, що у мізки ввійшла.
Геть зігнувсь хребет через неволю,
Бо ж роками топтано ім’я.
Демократію змінили на сваволю,
Й знов їшачить рід мій і земля.
Та не довго тішитись приблудам –
Сонце волі спалить їх вогнем
Й на оновленій землі мого народу
Новий лад воскресне новим днем.
Зацвітуть підсніжки біля хати,
Заспівають пташки у саду
Й можна буде пригорщами брати
Теплі промені, що принесуть весну.

Туга

Розлилися мої сльози
В чужині річками,
Проросли ромашками
В полі між житами.
Плачуть очі, плаче серце,
Та сліз вже немає,
Зачерпну води в відерце –
Нехай біль змиває.
А ромашками вквітчаю
Стежку в полонину,
Роки біжать,
може, звернуть
В мою Україну.
А там рідна сторононька
Серденько зігріє,
Та й спочину між своїми,
Роса тугу змиє.

Про це нам треба пам’ятати

Огляньсь, подумай, стрепенися
Трьохсота осінь настає.
Згадай Батурин, помолися
Якщо в грудях ще серце б’є.
Як в чорних згарищах лежали
Батурин, Лебедин, Ромни.
Плили в червоних водах Сейму
Людські тіла, немов човни.
Плили іще плоти з хрестами,
Мовчали дзвони у церквах.
Гойдало мертвими тілами,
На всіх щоби наводить страх.
На кіл садити – звична кара,
Була – й живцем
четвертувать.
Навпіл розтять, колесувати,
Людську уяву налякать.
Не до вподоби московитам!
Знайшли ще нові види страт:
На хрест підвісити, прибити
Збагнув собі московський кат.
Не обійшлося і без зради –
В таємний хід їх Ніс провів,
З Прилук полковник за образу
На охорону з сердюків.
Усіх дотла, до немовляти
Міщан беззбройних погубив.
Ні віри, віку ані статі
Жорстокий ворог не щадив.
Трофеями були гармати –
Ця грізна зброя на той час.
Була б Полтава? – не вгадати
Що доля зичила для нас.
Батурин – біль всього народу
Про це нам треба пам’ятать.
Оскільки втратили нагоду
Державу й волю відстоять.
Огляньсь, подумай, зупинися –
Трьохсота осінь настає.
Невинним жертвам поклонися,
З руїни місто вже встає.

Федір Швець,
Розвіл, Каліфорнія

Ділимося сумною вісткою з друзями й українською громадою, що у вівторок, 4 листопада 2008 р. відійшла від нас у Божу вічність на 95-му році життя дорога нам МАМА і також БАБЦЯ

СВ. П.

МАРІЯ ЗАБИТКО

Залишені в глибокому смутку:

донька – ІРИНА
сини – МИХАЙЛО і ВОЛОДИМИР
внуки і правнуки – ПЕТРО, МАРІЯ, ДАНИЛО і АМАНДА
невістка – НЕНСІ
племінники – МИКОЛА і ТАРАС з родиною
кузинка – ІРИНА з родиною
ближча і дальша родина в Україні

ЗАУПОКІЙНА ВІДПРАВА відбулася в похоронному заведенні в Апопка, Флорида.

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів на свіжу могилу Покійної бажаючі можуть складати пожертви на Чорнобильський фільм (виписувати чек) на:
Ukrainian Artistic Center, 2657 W. Iowa St., 1st floor, Chicago, IL 60622-4755.

В першу річницю – 21 грудня 2008 р. Б. відходу у вічність незабутньої і найдорожчої Мами

СВ. П.

ЄВДОКІЇ ЛИМОНЧЕНКО

будуть відправлені Панахиди в церквах:

- Катедра св. Андрія, Силвер Спринґ, Мериленд;
- Парафія св. Михаїла, Сан-Франциско, Каліфорнія;
- Катедра св. Димитрія в Харкові, Україна;
- Місія св. Михаїла в Гудсоні, Ню-Йорк.

Про Ваші молитви просять:

Донька – Валентина
Син – Архипротопресвітер о. Олексій з родиною
Дальші рідні в Україні, Казахстані і Росії.

Нашій Мамі – Вічна пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ 21 грудня 2007 р. дорогого МУЖА, БАТЬКА, БРАТА та РОДИЧА

СВ. П.

ЛЕВА ФУТАЛИ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ ЛІТУРГІЇ

в Українських католицьких церквах:

- св. Михаїла, Йонкерс, Н. Й., субота, 20 грудня о год. 8:30 ранку;
- св. Андрія, Гемптонбурґ, Н. Й., субота, 20 грудня о год. 9:00 ранку.

Хто пам'ятає – пом'яніть... Хто забув – згадайте.

Вічна Йому пам'ять!

Родина

У ДРУГУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св. п. ІРЕНИ ФЕРЕНЦЕВИЧ

буде відпавлена

Заупокійна св. Літургія

в українській католицькій церкві св. Миколая
60 Holdsworth Court, Passaic, New Jersey
Четвер, 18 грудня 2008, год. 6:00 вечора

Вічна Їй пам'ять!

Ділимось сумною вісткою, що в неділю, 7 грудня 2008 р. відійшла у Божу вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

СВ. П.

Мґр. ПАВЛИНА А. ДАНЧУК

професор і письменниця.

Покійна ціле своє життя вела національно-виховну працю в організаціях ОЖОЧСУ, Шкільній Раді, була директором школи українознавства при осередку СУМ в Ню-Йорку, була членом НТШ.

ПАНАХИДА була відправлена в четвер, 11 грудня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННА ВІДПРАВА відбудеться в п'ятницю, 12 грудня о год. 10-ій ранку в церкві св. Юра в Ню-Йорку. Покійна буде похована на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишилися:

діти – МАРУСЯ РЕШІТНИК
– НАТАЛКА ОКОПНА
внуки – СОНЯ ВОЙНИК з родиною
– АЛЕКСАНДЕР РЕШІТНИК
– ОРЕСТ РЕШІТНИК з родиною
– МАРУСЯ МИХАЙЛИК з родиною
– ТАНЯ ОКОПНА з родиною
– ДЕМЕТРІЮ ОКОПНИЙ
– ПЕТРО ОКОПНИЙ з родиною
– 7 правнуків
та ближча і дальша родина тут і в Україні.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на Шкільну Раду або Школу Українознавства при Осередку СУМ у Ню-Йорку.
Пожертви висилати на адресу:
Mery Reszitnyk, 100 Montgomery Str., Apt. 21-L
Jersey City, NJ 07302

ШКІЛЬНА РАДА ПРИ УККА з сумом повідомляє, що 7 грудня 2008 р. відійшла у вічність

СВ. П.

мґр. ПАВЛИНА АНДРІЙЧУК-ДАНЧУК

(8.V.1916 – 7.XII.2008)

Св. п. П. Андрійчук-Данчук походила з села Вівсяники, Вінницької обл. Вийшла заміж за інж. Володимира Данчука, який згинув у бою під Бродами. Пані Павлина з двома дочками була на еміґрації в Австрії, Франції, Арґентині та в США. Покійна була активна в українському шкільництві: 3 роки у Франції, 16 років в Арґентині та понад 30 років у Ню-Йорку. Від 1972 до 2004 була директором школи СУМА, а в роках 1980-2004 членом Управи Шкільної Ради. За свої заслуги була нагороджена медалею „Найкращий Освітянин України" з 2004 р. В роках 1972-1994 працювала в Українському Народному Союзі. Написала книжку „Національне питання в драматичній поемі „Бояриня" Лесі Українки", Н. Й. 2007.

Висловлюємо глибокі співчуття дочкам Покійної Наталі Окопній та Марії Решітник.

Вічная пам'ять!

Управа Шкільної Ради

ПОДЯКА

[illegible] 2007 р. несподівано відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

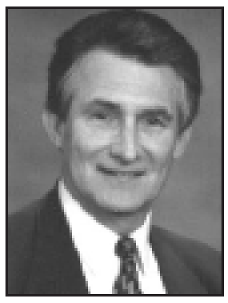
св. п. ЕВГЕН ЯРОСЕВИЧ

[illegible]

Ми висловлюємо всім нашу щиру подяку.

Дружина	– ЛІДІЯ
дочка	– ІРЕНА з чоловіком АЛЕКСАНДРОМ БУРАКОВСЬКИМ
дочка	– МАРТА з чоловіком СТЕФАНОМ ГОЛДЕР
син	– АНДРІЙ з дружиною ТАНЕЮ і синами МИКОЛОЮ, ДАНИЛОМ і ТИМОФІЄМ

Св. п. ДАНИЛО ГУСЯК

відійшов у вічність 18 жовтня 2008 р. на 61 році життя.

Залишив у смутку дружину Любу, дочку Лярису, маму та ближчу і дальшу родину. В сороковий день ділимося своїми думками з Вами про цю благородну людину, яка відійшла від нас завчасно.

Данило Гусяк народився в Ню-Йорку в родині Івана і Теклі Гусяк. Прожив своє дитинство радісно з братами Іваном і Стефаном в Брукліні. В 12 років став членом організації Пласт. Найкраще подобалися йому Пластові табори на Вовчій Тропі в Ню-Йорку. Пахощи лісів після дощу, чудові краєвиди, сходи та заходи сонця глибоко вражали його поетичну душу. А найбільше любувався він зоряним небом. Він перш зацікавився астрономією на цих таборах. Дальше в житті, як відзначував свої 60 роковини, він купив собі кусок „Sikhote-Alin“ метеора, який упав на землю 14 днів після його народження в 1947 році.

Під час студентських років Данило об'їхав Америку, Канаду і Мексіко „на палець“ більш 6,000 миль! Отримав Bachelor of Science з хемії в City College of New York. Тоді заімпонував йому колишній президент Кенеді стати членом „Peace Corps“, в якому Данило служив два роки, викладаючи англійську мову та science в малому селі у Sierra Leone в Західній Африці. Як йому було скучно за варениками, написав до мами за переписом. На жаль, в тому малому містечку тільки була мука з коріння касаби – так що вареники не дуже вдалися. Під час його побуту в Sierra Leone влада змінялася три рази. Більшість тих змін переходили відносно спокійно, але все ж таки Данило перейшов тривожні хвилини.

Після повороту до Америки, Данило викладав хемію в середній школі. Крім учителювання він дальше продовжував свою науку, здобуваючи маґістерку, а потім докторат з хемічної фізики в New York University. В 1969 р. одружився з Наталкою Худою. В 1983 р. народилася їхня доня Ляриса. Після осягнення докторату Данило працював для двох компаній AT&T і Bell Labs. В 1986 р. компанія AT&T післала його до Каліфорнії провадити важний проєкт. В Каліфорнії відкрився йому „рай“ і незадовго він з родиною перенісся на західній берег Америки. З часом почав працювати на високій посаді в компанії TRW.

В 1993 р. він одружився вдруге з Любою Дмитрик, яка також перенеслася з Ню-Йорку до Лос-Анджелесу працювати при фільмах і телевізії. Данило був активний в комітеті батьків Рідної Школи в Лос-Анджелесі. Він разом з іншими батьками заснували кляси Української історії та культури для тих дітей, що не володіли українською мовою.

В 2000 р. Данило зі спільником Frank Scavo заснували компанію Strativa, Inc., а в 2005 р. вони купили компанію Computer Economics.

Данило мав велике бажання всякого знання. Він любив людей і мав талант відкривати їх унікальність. Він приваблював людей своєю щедрістю і доброзичливістю. Був світлом у житті своєї родини і друзів. Завжди викликав духа радости, оптимізму і сміху.

Співпрацівники поважали його та цінили його чесність, кмітливість, творчість та здібність поєднати протилежні погляди для осягнення спільних цілей. Він назавжди залишиться у нашій пам'яті.

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ

відправи відбулися 26 листопада в церкві св. Андрія в Hamptonburg, NY і в Українській католицькій церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Лос-Анджелесі, Каліфорнія.

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на: „Plast Camp Vovcha Tropa“ c/o Strativa, 2082 Business Center Drive, Suite 240, Irvine, CA 92612 Attn. Dan Husiak Memorial.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що після довгої недуги,
з волі Всевишнього,
7 грудня 2008 року відійшов у вічність
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ І ВУЙКО

СВ. П.

Зенон Форович

народився 8 лютого 1939 року в Болехові, Галичина.

ПАРАСТАС був відправлений в середу, 10 грудня
в похоронному заведенні Музики в Чікаґо о год. 7 веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер,
11 грудня о годині 10-ій ранку
в Українському католицькому соборі свв. Володимира і Ольги.
Покійний буде похований на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	Марія та діти
	Зеня, Адріян і Оріон
син	Роман з дружиною Анною та діти
	Андрій і Олександер
син	Олександер з дружиною Лесею та діти
	Ліліяна і Марко
сестра	Юлія Кокорудз та доні
	Христя, Наталка і Марта з родинами
сестра	Ірена Хиляк з мужем Юрком та діти
	Дарія і Ярослав з дружиною Христиною

та ближча і дальша родина в Америці та Україні

Вічна Йому пам’ять!

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПЕНСИЛЬВЕНІЯ

повідомляє членів та українську громаду, що
1 грудня 2008 р. відійшов з Волі Всевишнього
на 89-му році життя наш заслужений член

СВ. П.

д-р ЄВГЕН НОВОСАД

загальновідомий та поважаний діяч на громадській ниві.

Дружині Ірині та дітям: Роксоляні, Ігореві та Ірині з родинами
складаємо наші глибокі співчуття в їхній втраті.

Управа Відділу

Товариство Українських Сеньйорів у Філядельфії
повідомляє членів та українську громаду, що
1 грудня 2008 р. відійшов з волі Всевишнього
наш довголітній голова

св. п. д-р медицини
ЄВГЕН НОВОСАД

загальнознаний та поважаний діяч на громадській ниві.

Вічна Йому пам’ять!

Дружині Ірені та дітям Рооксоляні, Ігореві та Ірені з родинами
складаємо наше глибоке співчуття в їхній втраті.

Управа та члени Українського Товариства
у Філядельфії